BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN !

savaş yolu

11

HAFTALIK GAZETE

2 Nisan 1979, Pazartesi Yıl : I Fiyatı : 10 TL.

Politik ödünlerle tamamlanan ekonomik ödünler

Mart ayının ikinci yarısı CHP ağırlıklı hükümetin tekellere ve faşizm özlemcilerine verdikleri ödünlerle, gerici faşist güçlerin bu ödünlerden yararlanarak daha ileri adımlar atma çabalarına sahne oldu.

Hükümet, «Ekonomik Önlemler Paketi» adı altında yeni zamları piyasaya sürerken tekellerin istediği ekonomik ödünleri verdi. Seçim yasası ve antidemokratik baskı yasaları konusunda da AP Grup Başkanvekilleri ile anlaşmaya varan CHP'nin sağ kanat yöneticileri, ekonomik ödünleri politik ödünlerle tamamladılar.

EKONOMİK ÖDÜNLER

Hükümet'in ekonomik önlemler paketi, sanayicilerden açık bir destek gördü. Önlemler Paketi'nde öngörülen hedeflerin ve tercihlerin hemen hepsi daha önce tekellerin sözcüleri tarafından ortaya konmuş ve savunulmuştu. Hem de elebaşılarınca... Örneğin **Vehbi Koç'un**, örneğin **Sabancı'nın** hatta **Narin'in** demeçleri hep bu «**paket**»i tanımlamıştı. Hem de aylar ve aylar önceden.

Ecevit, «ekonomik önlemler paketini açıklarken», ihracata yönelik üretimin sadece özendirici değil, «zorlayıcı» önlemlerle de sağlanacağını söyledi. Bu söz Ecevit'in açıklamasından bir kaç gün önce Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Yönetim Kurulu Başkanı Halit Narin'in, «İhracata yönelik üretim zorlayıcı tedbirlerle sağlanmalıdır» şeklindeki açıklamasıyla üstüste düşüyordu. Tüketimin kısıtlanması yolundaki girişimleri ise, ücret artışlarının durdurulması, taban fiyatlardaki artışın sınırlandırılması ile mümkündü. Ayrıca, tüketimin kısıtlanması tekellerin istekleri doğrultusundaki üretime yönelik bir tüketim politikasını da içeriyordu. Tekeller, üretimin ve tüketimin planlanmasının emperyalizm adına kendi ellerinde olmasını istiyor, hükümet bu isteklere boyun eğiyordu.

Ekonomik önlemler paketi konusunda, Türk-İş ve DİSK yöneticileri hükümetin bu girişimini onaylıyorlardı.

Tekellerin öngördüğü ekonomik önlemlere boyun eğen hükümet, politik alanda da gerici faşist güçlere ödünler vermeye devam etti. Seçim yasasında antidemokratik değişimler konusunda, parlamentoda temsilcisi bulunan partilerle anlaştı. Özaydınlı'nın İçişleri Bakanlığı döneminde hazırlanan ve adına «antiterör yasalar» denilen baskı yasaları konusunda AP Grup Başkanvekilleri ile anlaşmaya vardı.

SEÇİM YASASI VE KÜÇÜK HESAPLAR

Türkiye'de işbirlikçi-tekelci sermayenin 1973'den beri büyük düşü olan CHP-AP koalisyonu bir türlü gerçekleşmedi ama bu iki partinin parlamenter maaşları dışındaki bazı konularda da «**koalisyon**» yapabildikleri kanıtlandı. Seçim Yasası'nda değişiklikler yapılmasını öngören ortak komisyonun toplantısı sona erdi ve Meclise «**Seçim Yasası**»nı değiştiren bir yasa sunuldu. Komisyonda özellikle CHP ile AP'nin büyük ölçüde mutabakat içinde oldukları görüldü.

Yeni yasa tasarısı iki partinin nöbet değişimi halinde hükümet olmalarından ibaret olan Amerika'nın «tahtaravalli sistemi»ne bir adım daha yaklaşılmasını sağlıyordu. Öngörülen değişikliklere göre eskiden seçime katılabilmek için 15 ilde örgütlenmiş olma koşulu genişletiliyor ve 23 ilde örgütlü olma koşulu getiriliyordu. Bu kararın yalnız ve yalnız sosyalist partileri seçim yarışı dışında tutmak amacında olduğu ise apaşikar ortada. Yasa tasarısına eklenen bir başka madde ile Meclis'te tek parlamenter ile dahi temsil edilen bir partinin bu «baraj»dan muaf olacağı belirtiliyordu. Yani Sükan ve Feyzioğlu'nun tek kişilik orduları ayrılıyor ve seçim propagandası ile ilgili tüm nimetlerden yararlanabilme olanağı elde ediyorlardı. CHP ve AP sözcüleri bu yasa değişikliğini savunurken «küçük hesap»larını da ortaya koydular. «Oyların bölünmesini önlemek» diyorlardı... da şuna açıkça, kitlelerdeki sola açılışı bir de bu yolla frenlemek... diyemiyorlardı.

«ANARŞİ»YE KARŞI AP-CHP İŞBİRLİĞİ

AP ile CHP seçim yasasının yanısıra «anarşiye karşı önlemler» diye anılan ve özünde pek çok antidemokratik hüküm taşıyan yasa tasarılarının meclislerden geçirilmesi konusunda da anlaştı. MSP'nin katılmadığı, MHP'nin doğal olarak karşı çıktığı Meclis Grup Başkanvekilleri toplantısında (yani gayri resmi Danışma Kurulu toplantısında) CHP ve AP seçim kanunundan sonra «Yaygın şiddet eylemlerine karş önlemler» adı altında Siyasi Partiler, Dernekler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri, Sendikalar, Meslek Kuruluşları ve Türk Ceza Kanunlarındaki değişiklikleri Meclisten geçirme konusunda anlaştılar. Demokrasi güçlerinin bu değişiklik önerilerindeki bir dizi anti demokratik maddeyi ısrarla sergilemeleri sosyal demokrat hükümetin bildiğini okumasına engel olmadı.

CHP'DE İLERİCİ SESLER

CHP sağ kanadının ağırlıkta olduğu hükümet bu ödünleri verirken, CHP'nin sola açılan kanadından, demokrat parlamenterlerden ilerici sesler yükseldi.

Bu sözler Mart ayının son haftası başlarken CHP'de Parti Yönetim Organları - Hükümet - Grup ilişkileri konulu genel görüşmenin son oturumunda duyuldu.

CHP'nin Süleyman Genç, Ferhat Aslantaş, Turgut Artaç gibi ilerici milletvekilleri, CHP'nin demokrasi savaşımında nerede saf tutması gerektiğini pek duru bir dille ortaya koydular.

Süleyman Genç ilgi ile dinlenen konuşmasında önce şunları söyledi:

«... 15 aylık iktidarımız döneminde bırakınız demokrasiye inanmış sosyalistleri, bırakınız çözüm arayan liberalleri, kendi partililerimizi bile derin bir endişeye itmiş bulunuyoruz».

Kars milletvekili Turgut Artaç, doğrudan başbakana yöneldi ve şöyle dedi:

«Sayın Genel Başkanım ciddi olmalıyız. Sola bu kadar kapalı olmamalısınız. Sola açık olma yürekliliğini gösteriniz. CHP sola kapalı olmaktan vazgeçmelidir.»

Ecevit'in bu çağrıya ne dediğini bilmiyoruz, ama geçtiğimiz hafta içinde CHP'nin ilerici milletvekillerinin çabası ile olumlu bir gelişmeye tanık olundu.

141 VE 142 ŞİMDİ DE MECLİS GÜNDEMİNDE

141 ve 142. maddelerin Anayasa Mahkemesince hukuksal tutarlığı su götürür bir kararla «görüşülmesinin önlenmesinden» sonra Mardin Bağımsız Milletvekili Nurettin Yılmaz'ın bir süre önce verdiği ve 141 ve 142. maddelerle 163. maddenin TCK'nundan çıkarılmasını öngören yasa teklifi Millet Meclisi gündemine alındı. Komisyonda içtüzüğün öngördüğü süre içinde ele alınmadığı için doğrudan Meclis gündemine alınması önerisi CHP'lilerin oylarıyla kabul edildi. Oylama sırasında MSP'lilerin topluca salonu terkederek, AP karşısında CHP'nin rahat bir çoğunluk elde etmesini sağlamaları çok kişinin dikkatinden kaçtı. MSP'lilerin 163. maddenin kaldırılması koşuluyla 141 ve 142 için CHP'ye yardımcı olabileceklerini resmen duyurdukları da başkentten sızan bilgiler arasında...

HÜKÜMET BÖYLE OLUNCA

Sosyal demokrat liderlik ve hükümetin sermayeye ve gerici-faşist güçlere ödün üstüne ödün vermesi karşısında gericilik güçleri yeni yeni mevziler kazanmak için girişimlerini sürdürüyorlar. Sıkıyönetim ilericilere ve ilerici yayın organlarına karşı sert tutumunu daha da sertleştiriyor. AP ve MHP başları Samsun ve Bursa yörelerinde erken seçim propogandası yürütürken, kışkırtıcılığı eksik etmiyorlar. Amerikalı Mr. Peck ve MHP'li Agah Oktay Güner'in gittikleri tüm yörelerde olaylar çıkyor. Faşist terör yeni boyutlar kazanıyor.

BASKILAR... BASKILAR... BASKILAR...

16 Mart günü, yakın yılların en büyük faşist can kırımlarından birini protesto etmek isteyen ilerici-yurtsever öğrenciler bir polis ve asker barikatı ile karşı karşıya geldiler. Bir çok lise ve yüksek öğrenim kuruluşundan çok sayıda öğrenci gözaltında alındı.

Bunun yanısıra İstanbul'da şu ya da bu şekilde bireysel terörizm batağına sapmaksızın, «yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisine yüreği ve beyni ile bağlı ilericinin evleri basıldı. «Teröristlerin kökünü kazımak» iddiasıyla ortaya çıkan sıkıyönetim, 12 Mart günlerini hatırlatan bir işgüzarlıkla «yasaklanmış sol yayın» aramaya hız verdi. Yasaların açık hükmüne, Anayasal güvencelere rağmen üzerinde ilerici dergi bulunanlar gözaltına alındı ve kimi bir gün kimi bir ay gözaltında kaldı.

Ama bu olup bitenler salt sıkıyönetim bölgelerinde olmuyor. Bazı illerde savcılar, polis şefleri, valiler «pervasızca» sıkıyönetimsiz sıkıyönetim» uygulamasını sürdürüyorlar.

ALLENDE BENZETMESİ VE « AÇIĞA VURULAN NİYET »

Demirel geçtiğimiz günlerde İstanbul'da işadamları ile yediği yemeğin ertesi günü bir basın toplantısı yaptı. Kimilerine göre, «dil sürçmesi», kimilerine göre «ağızdan kaçırılan bir söz» etti: Ecevit'in sonunu Allende'nin sonuna benzetti.

Demirel, Ecevit'in bir Allende olmadığını herkesten daha iyi bilmesine karşın, bu benzetmeyi niçin yapmıştı?

Demirel bu sözleriyle faşizan özlemlerini dile getiriyordu. Gerekirse faşist bir darbe ile hükümetin görevden uzaklaştırılmasına rıza göstereceğini söylüyordu. Bu konuda işaret veriyor, ışık yakıyordu. Yurt gezilerine çıkıp «Hodri meydan kendine güvenen erken seçime gelsin» türünden naralar atıp demokrasi havarisi kesilen Demirel'in gerçek kimliğini ortaya koydu bu sözler. CİA tarafından düzenlenen, uluslararası tekellerin finanse ettiği ve ordu içindeki gerici faşist güçlerin darbesi ile gerçekleştirilecek bir faşist iktidara göz kırptı.

Nitekim, Demirel'in Allende'yi hatırlatması üzerine, Esnaf Dernekleri başkanı AP'li milletvekili Hüsamettin Tiyanşan, şoförlere «Kontak kapama» emri verdi. Tiyanşan'ın bu işareti şoförler tarafından ilgisizce karşılandı. Şili'de kamyoncuların direnişi Allende'yi zor durumda bırakmıştı. Türkiye'de de aynı oyun oynanmak istendi, ancak pek tutmadı.

Demirel'in Allende benzetmesinden MHP'liler yararlanmaya çalıştılar. Şili'de gerici faşist güçlerin güdümünde bulunan kimi kadınlar ellerinde tencerelerle yürüyüş yapmışlar. MHP, Samsun mitingi öncesinde benzer bir oyunu sahneye koydu.

Demirel'in bu sözleri basında büyük puntolarla verilirken, tekelci basının yorumcuları, Metin Tokerler, Cüneyt Arcayürekler payladılar AP'nin basını. «Aptalca bir çıkış» dediler. Tekelci basının sözcülerinin bu paylaması aslında elaltında tutulan niyetin açığa vurulmasına tepkiydi. Demirel'in bu açıklaması taktik bir hataydı. Bu yüzden de amaçlanan hedefe varmaktan uzak kaldı.

Nitekim Savaş Yolu dergisinin 9. ve 10. sayıları Bursa ve Adapazarı polis şeflerinin ve savcılarının, hukuk dışı uygulamalarına konu edildi. Buralarda, bu sayılara hiç bir hukuki gerekçeye dayanılmaksızın el kondu.

TÜRKEŞ SAMSUN'A ZOR GİRDİ

Sıkıyönetimciler ve MC dönemlerinin kalıntısı kimi yöneticilerin uyguladıkları antidemokratik baskılar sürerken, MHP de yeni girişimler peşinde görüldü. Mussolininin «Uzun yürüyüş»ünü anımsatan bir harekâtla Samsun'a mitinge gitmek isteyen Türkeş ve MHP konvoyu yol boyunca halkın tepkisini gördü.

Samsun'da demokratik örgütlerin oluşturduğu güç ve eylem platformu «Türkeş'in Samsun'a sokulmaması» için büyük bir kampanya başlattı. Demokrasinden yana olanların, tüm antifaşist güçlerin ortak eylemleri sonucu 5 bin imzalı dilekçe Samsun valiliğine verildi. Kentte bir hafta boyunca bildiri dağıtıldı. Polis bildiri dağıtanlara ateş açtı. Bir genç yaralandı. Kampanya bütün baskılara karşın sürdü. Türkeş'in Samsun'a gelmesinden iki gün önce 500'ü aşkın ilerici, demokrat, emekçi kadın kentte bir protesto gösterisi yaptılar. «Türkeş Samsun'a giremez» dediler. Samsun'daki tüm demokrasi güçleri faşistlerin, MHP'nin, Türkeşlerin Samsun'u Kahramanmaraş'a çevirmek için tertip ve provokasyonlar içinde bulunduğunu duyurdular.

Türkeş'in konvoyu Samsun'a gelirken, Havza'da durduruldu. Halkın tepkisini polislerin silahlarından çıkan kurşunlar durdurmak istedi. Yaralananlar oldu. 7 kişi tutuklandı.

Nitekim, tüm bu antifaşist gösteriler belli bir kazanımı simgeledi. Tüm Karadeniz yöresinden araçlara bindirilerek getirilen faşistler hiç de umdukları bir kalabalık bulamadılar.

DEMİREL BURSA YÖRESİNDE

MHP'nin «Başbuğ»u Karadeniz yöresinde planını uygulamaya sokmaya çabalarken, AP'nin başı Demirel de, Bursa yöresindeki 3 günlük gezisinde gerici özlemlerini dile getirdi. «Ekonomik önlemler paketi» adı altında sermayeye verilen ödünlere karşı çıkmadı. «İki asılmış Maliye Bakanı varken maliyeciler rahat hareket edemez» dedi. Silahlı Kuvvetler içinde ve sermaye içindeki desteğini pekiştirmeye çabaladı.

MR. PECK VE AGAH OKTAY GÜNER

ABD Büyükelçilik Danışmanı Mr. Peck'in Amasya ve Tokat yöresindeki gezisi sonucu çıkan olaylar unutulmadan, MHP Genel Başkan Yardımcısı Agâh Oktay Güner'in bu bölgeye yaptığı gezi izlendi. Güner'in ardından da olaylar yeniden canlandı. Faşist terör yeni boyutlar kazandı.

14 ve 15'nci sayfalarımızda Turhal'da estirilmek istenen faşist terör konusunda ayrıntılı bilgileri verdik. Burada kısaca, Mr. Peck ve MHP Genel Başkan Yardımcısı nın aynı bölgelere olan hassasiyetine değinmekle yetiniyoruz.

MSP, ÜÇÜNCÜ MC'Mİ ÖNERDİ?

MHP ve AP yöneticileri her ne koşulla olursa olsun iktidarı almak için çabaları sürdürürken, hafta içinde MSP'den yükselen ses dikkatleri üzerine topladı. MSP, CHP ağırlıklı hükümeti eleştirirken, AP'ye «müzakere» önerisinde bulundu.

MHP'nin «hükümeti düşürelim, ortaklaşa kuracağımız hükümeti CHP içinden de 30 kadar milletvekili destekleyecek» yollu açıklamalarını anımsayanlar 1'nci ve 2'nci MC dönemlerindeki gerici-faşist işbirliği tekrar mı kuruluyor? sorusunu kendi kendilerine sordular.

Ancak, MSP yanlısı gençlerin MHP'liler tarafından öldürüldüğünü faşistlerin «akıncı» olarak tanınan MSP'li gençlere karşı sürdürdüğü terörü anımsayanlar MSP'nin geri adım atabileceği gibi, CHP ile pazarlık için böyle bir girişimde bulunabileceğini de gözönünde tutuyorlar.

Faşist ve gerici güçler arasında zaman zaman çıkan çatlaklara karşın, işbirliğinin çabucak kurulduğu günümüzde, demokrasiden yana güçlerin eylem ve güç birliğini kimi bölgelerde hayata geçirdikleri de gözleniyor. Samsun bunun canlı bir kanıtı. 16 Mart'ta gençlerin verdikleri şehitlerini anmak için yaptıkları eylemlerde sağladıkları güçbirliği de bunun umutlu örnekleri oluyor. Yine 14 ve 15'nci sayfalarımızda görüleceği gibi, yurdun çeşitli yörelerinde eylem birlikleri kimi zaman savaşım içinde hayata geçiyor. Örneğin, Burdur Eğitim Enstitüsüne girmek isteyen faşistlerin kovulması olayında olduğu gibi.

yorum

Yığınlar «dur» diyecek

SON günlerde, ülkemizde gelişmekte olan olaylar, bir bütünün dağınık parçalarını toparlıyor ve mozaik yavaş yavaş tamamlanıyor.

ÖNCE Ecevit hükümeti sermaye kesiminin en kodaman temsilcilerini Türk-İş ve DİSK yöneticileriyle aynı masaya oturttu ve «işçi-işveren-hükümet» elele görüntüsü altında, işçi sınıfımızın tarihine herhalde «tarihsel ihanet toplantısı» olarak geçecek olan uzlaşma toplantısı yapıldı. Aynı günlerde, o toplantıda sermaye ile uzlaşan DİSK üst yönetimi, en sudan gerekçelerle, gerek nitel gerekse nicel bakımdan DİSK'in belkemiği sayılan Maden-İş, Bank-Sen, Baysen sendikalarını birer yıl, yeraltı Maden-İş sendikasını da dört ay DİSK'ten uzaklaştırıyor, Maden-İş yöneticilerinin bir kısmını kesin olarak, bir bölümünü de geçici olarak DİSK'ten ihraç ediyordu. Böylece uzlaşma operasyonunun ikinci adımı atılmış, DİSK'in en güçlü sınıf sendikaları Konfederasyon bütünlüğü dışına çıkarılarak, akılları sıra sahipsiz ve ortada bırakılmış oluyordu. Yine aynı günlerde sermaye, özellikle tekelciler, bazı ayrıntılar bir yana hükümeti desteklediklerini bildiriyorlar ve «tarihsel» toplantıyı övüyorlardı. Ve yine aynı günlerde, hükümet emekçi halk için yıkım, hatta ölüm demek olan zamlarla birlikte yeni ekonomik önlemleri ilân ediyordu. Yani ekonomik önlemler paketi, başka bir adıyla kemerleri sıkma politikası aslında işçi sınıfının, emekçilerin, dar gelirlilerin, memurların, ücretlilerin boğazını sıkma, lokmasını elinden alma ve bu lokmaları tekelcilere tıkıştırma politikasıydı.

YIĞINLARIN memnuniyetsizliği patlama noktalarına doğru hızla yükselirken tekelci sermaye ve hükümet bir şeyin çok iyi farkındaydı. Bu patlamaya mutlaka engel olması gerektiğini bu patlamanın şu veya bu yönde korumaya çalıştıkları mevcut rejimin sonu olacağını çok iyi biliyordu. Bunun yolu ise iki noktadan geçiyordu: Birincisi zaten denendiği biçimde, sıkıyönetim ve antidemokratik baskıların «efendim istemezdik ama ne yapalım fevkalâde durum var» teranesiyle yoğunlaştırılmasıydı. Hükümet ve onun başı, sıkıyönetim ilân edilirken söylediklerini bile çoktan unutmuş, anarşiye, teröre karşı demokratik hak ve özgürlükleri korumak üzere ilân edildiği vurguyla tekrarlanan sıkıyönetim demokrasi güçlerinin üzerine çökmüştü. Bu sırada meydana gelen bir olay sözünü ettiğimiz tutumun açık bir göstergesiydi. Anayasa Mahkemesi, CHP sağ kanadının «henüz vakti olmadığı, bir dar boğazdan ve olağanüstü durumdan geçildiği» yolundaki telkinlerine de kulak vererek, 142. maddenin Anayasaya aykırılığı yolundaki İstanbul 2. Ağır ceza mahkemesinin başvurusunu biçim yönünden reddetti. Gerekçe olarak da, sıkıyönetim döneminde, sıkıyönetimin ilânına neden olan suçlarla ilgili bir başvurunun Anayasa Mahkemesine yapılamayacağını gösterdi.

OYSA, çok daha önce 141 ve 142. maddelerden açılmış olan davalar sıkıyönetim mahkemelerine gönderilmek istenmiş ve bu mahkemeler, kendi yetki ve görev sınırlarına girmediği için bu dosyaları sivil mahkemelere geri çevirmişlerdi. Öte yandan sıkıyönetim ilânı gerekçesiyle 141 ve 142. maddelerin hiçbir ilişkisi bulunmadığını Türkiye'de bilmeyen, duymayan yoktu. Anayasa mahkemesinin bu hukuksal değil politik kararı tüm hukuk çevreleri ve demokratik kamuoyunca «geri» ve gerekçesiz bir karar olarak tepkiyle karşılandı.

BU antidemokratik baskı ve kısıtlamalar yanında, yığın patlamalarının önüne geçmenin ikinci yolu ise, «tarihsel ihanet toplantısında» denenen ve dünyada örnekleri sıkça görülen yoldu. İşçi kuruluşları, sendikalar, uzlaşma politikası içine sürüklenmiş, bu kuruluşların başlarındaki sınıf işbirlikçisi liderlerden yararlanılarak işçi sınıfının ekonomik hareketi denetim altına alınmak istenmişti. Hükümet ve sermaye, bu yolu da, ilk adımda başarıyla denediğini sandı.

EVET, bütün bu gelişmeler, artık bıçağın kemiğe dayandığı emekçi yığınlar üzerinde baskı kurmanın sert veya sinsice yollarıdır. Bu yollar denenerek iflas etmiş bağımlı kapitalist düzenin ömrü, bu defa da sağ sosyal demokrat ağırlıklı hükümet eliyle uzatılmak istenmektedir. Ama başarılabilecek mi?

BAŞARILAMAYACAĞI kesindir. Kısa vadeli çözümler, burjuvazinin zaman kazanma alternatifleri ne olursa olsun, Türkiye halkının eninde sonunda faşizm ve ileri demokratik devrim çatalı arasında bulunduğu her gün biraz daha ortaya çıkmaktadır. Ve birgün bu yol ayrımına gelindiğinde, bugün pasifize edilmek istenen yığınların tercihi asla faşizm olmayacaktır. Bugün yığınlar belki sosyal demokrasinin yarattığı umut ve düş kırıklığı yüzünden biraz şaşkın, biraz bezgin ve umutsuzdur ama umutsuzluğun ve bezginliğin uzun sürdüğü hiç görülmemiştir. Bıçak kemiğe dayandıkça, yığınların memnuniyetsizliği bir çığ gibi patlayacak ve işçi sınıfı, örgütlü gücüyle, yığınları dalga dalga bu çürümüş düzenin, bu sömürü ve talan düzeninin yıkılmasına doğru yönlendirecektir.

EVET, daha gidilecek yol vardır; Ulusal Demokratik Cephenin önünde henüz engeller vardır; demokrasi ve devrim güçlerinin birliği henüz yeterli ölçüde oluşmamıştır. Ama nesnel koşullar, gerçekler umulmadığı kadar zorlayıcı ve belirleyicidir. Ve o ana doğru hızla yaklaşılmaktadır.

savaş yolu

141 - 142'ye Hayır !

SAVAŞIM SÜRÜYOR...

Hukukçular, Anayasacılar ne diyor ?

● **Prof. Dr. Mümtaz Soysal**
(SBF Öğr. Üyesi)

«İsabetsiz bir karar. Çünkü bu sıkıyönetim şiddet eylemlerine karşı ilan edilmiş bir sıkıyönetimdir. Oysa 142'nci madde düşünce özgürlüğünün sınırlandırılmasına ilişkin bir maddedir. Dolayısıyla, bununla ilgili bir davanın sıkıyönetim mahkemesine gönderilmesi yersiz olurdu. Ayrıca Anayasa Mahkemesi bir Uyuşmazlık Mahkemesi değildir ki, davaların hangi yargı merciine gidebileceğini kararlaştırsın.»

● **İbrahim Acar**
(Çağdaş Hukukçular Der. Genel Başkanı)

«Anayasa Mahkemesince verilen karar isabetsizdir. 142'nci maddenin kaldırılması yolunda karar vermemek için Anayasa Mahkemesi görevden kaçmıştır. Gerekçeleri yasalara uygun değildir. Memleketin bugünkü aşamasında 141 ve 142'nci maddelerin halen yürürlükte olması demokratik ülkeler nezdinde Türkiye Cumhuriyeti'nin prestijini sarsmaktadır. Bu maddeler Anayasa'nın «herkes düşüncelerini toplu veya birey olarak yayınlayabilir, yayabilir» ilkesine ters düşmektedir.»

● **Emin Değer** (Avukat)

«Benim kanımca Anayasa Mahkemesi görev konusunda bir karar veremez. Ayrıca 141-142'nci madde için de sıkıyönetimin ilanına neden olmayan konuların sıkıyönetim mahkemesine gönderilemeyeceği de sıkıyönetim mahkemelerinin kararıyla belirlenmiştir. Konu 142'nci madde ile ilgili olduğuna göre sıkıyönetim mahkemelerinden böyle bir davanın Anayasa mahkemesine götürülemeyeceği bellidir».

● **Niyazi Ağırnaslı** (Avukat)

«Biçim yönünden davanın reddini hayretle karşıladım. Anayasa Mahkemesi fikir suçlarını da sıkıyönetim mahkemelerinin görev sınırları içinde görmek ve doğal hakimin görev sınırlarını çok daraltmak gibi çağdaş hukuk anlayışımıza uymayan bir karara varmıştır.

Dileğimiz Anayasa Mahkememizin çağdaş hukuk anlayışı içinde cesur içtihatlar oluşturmaya devam etmesidir.»

● **Dr. Adil Özkol** (Avukat)

«Anayasa mahkemesinin 142'nci maddenin iptali ile ilgili başvuruyu usul noktasından reddetmesi çeşitli açılardan hukuk sistemimize uyumsuzluk göstermektedir. Her şeyden önce sıkıyönetimin ilanından önce açılan 142 ile ilgili davaların sıkıyönetimin ilan gerekçesi kapsamına girmediği kuşkusuzdur. Nitekim sıkıyönetim mahkemeleri de yer yer bu yolda kararlar vermektedirler.

Kaldı ki Anayasa Mahkememizin gerek sıkıyönetim mahkemeleri ile, sivil mahkemeler, gerekse diğer yargı düzenleri arasında görev ayrımı yapma yetkisi yoktur.»

● **Halit Çelenk** (Avukat)

«Bu karar, Anayasa hukuku açısın dan yanlış olduğu gibi, halen yürürlükte bulunan antidemokratik sıkıyönetim yasası hükümlerine de aykırı düşmektedir. Çünkü 1402 sayılı sıkıyönetim yasası 13. maddesiyle sıkıyönetimin ilanından önce işlenen suçlara hangi mahkemelerin bakacağını saptamıştır. İstanbul İkinci Ağır Ceza Mahkemesinde bakılan davaya konu olan yazılar da sıkıyönetimin ilanından önce yayınlanmıştır. O halde sorun sözü geçen 13. maddeye göre çözümlenecektir.»

● **Kemal Yücel** (Avukat)

Anayasa Mahkemesinin görevleri arasında, uyuşmazlığa el atan yerel mahkemenin görevli olup olmadığını tartışma, temyizen inceleme yetkisi bulunmadığı için, ancak iptal kararı vermesi halinde bağlayıcılık söz konusu olduğu için, son kararı 141 ve 142 maddelerle ilgili yargılamaları yürüten adli mahkemleri bağlamaz. Görev kuralı, her yargı tipinin kendi kademesi içinde çözümlenir ve uyuşmazlık mahkemesinde «kesin olarak sonuca bağlanır» Anayasa'nın «Uyuşmazlık mahkemesi, adli idari ve askeri yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözümlemeye yetkilidir» kuralı bunun açık kanıtıdır.

ANAYASA Mahkemesi 142. madde ile ilgili olarak yapılan başvuruyu esasa girmeye bile gerek görmeden «biçim yönünden» reddetti. Bu reddin gerekçesi olarak da, sıkıyönetim dönemlerinde, sıkıyönetimin ilân gerekçesi kapsamına giren konularla ilgili olarak Anayasa Mahkemesine başvurulamayacağını gösterdi. Henüz ayrıntılı gerekçe açıklanmadı.

Alınan bilgilere göre, Anayasa Mahkemesi bu kararı 6'ya karşı 9 oyla ve çok tartışmalı uzun bir oturumda aldı. Yine, bazı bilgilere göre, bu tartışmalar sırasında bazı Anayasa Mahkemesi üyeleri «politik ortamın zaten sert olduğunu, Anayasa Mahkemesi 142'nin Anayasaya aykırılığı yolunda bir karar verecek olursa, böyle bir olumlu kararın ortamı büsbütün sertleştireceğini» ileri sürdüler. Hatta Anayasa Mahkemesine faşistlerden iki kez saldırı geldiği, bu türden saldırıların artabileceği bile konuşuldu. Anayasa Mahkemesinin böyle bir kararı, CHP sağ kanadının baskısı denemese bile, «telkinleri» so nucunda aldığı da söylenti olarak dolaşıyor.

Anayasa Mahkemesi böyle bir kararla, aslında zaman kazanmak, böyle bir dönemde suya sabuna dokunmamak, sorunu sürüncemede bırakmak istemiştir. Ama aslında bu kararla zaman kazandırılan, demokrasinin kısıtlılığından yararlanan faşizm özlemcileri olacaktır.

Savaşım sürmektedir, sürecektir. Hem de çok daha güçlendirilerek, çok daha kararlı ve çok daha birlikli.

Ekonomik önlemler paketi :

Tekelleri Güçlendirme Programı

CHP ağırlıklı hükümet, **«Ekonomiyi Güçlendirme Programı»** adı altında, yeni bir «ekonomik önlemler paketini» kamuoyuna açıklamış bulunuyor. Ulusal ekonominin içinde bulunduğu bunalımlara çözüm getirmek iddiası ile hazırlanmış bulunan «Ekonomiyi Güçlendirme Programında» yer alan amaçları ve bu hedeflere ulaşabilmek için kullanılacak araçları bir kaç noktada toplamak olanaklıdır.

Birinci olarak, tüketim harcamaları kısılarak, tasarruflar ve buna koşut olarak yatırım harcamalarının arttırılması amaçlanmaktadır. Böylelikle, «sıfır» noktasına inen üretim ve kalkınma hızı büyüklüklerinin yeniden canlandırılabileceği umulmaktadır.

İkinci olarak, ekonomiyi Güçlendirme Programında ye ralan bir dizi önlemle, ödemeler dengesi açıklarının iyileştirilmesi ve döviz darboğazı sorununun çözümlenmesi hedeflenmektedir.

İşsizliğin azaltılması, enflasyon hızının düşürülmesi ve gelir dağılımının düzeltilmesi, ekonomiyi güçlendirme programında yeralan öteki hedeflerdir.

CHP hükümete geleli onbeş ay geçti. Bu geçen süre içinde, CHP ağırlıklı hükümet, bu bunalımların her hangi birisine kalıcı bir çözüm getirmek bir yana, bunalımların her biri daha da yoğunlaştı, daha da derinleşti.

Peki ama, onbeş ay sonra, bu her derde deva «önlemler paketi», bu «Sihirli değnek» de nereden çıktı? Acaba CHP ağırlıklı hükümet, bu onbeş aylık acı ve başarısız deneyimlerin sonucunda, bunalımların gerçek nedenlerini görebildi de bunların esas kaynaklarına inmeye mi karar verdi dersiniz?

Birinci önlemi ele alalım: Türketim harcamaları kısılarak yatırımların, üretim ve kalkınma hızı büyüklükleri - nin artırılması amaçlanmaktadır. Tüketim harcamalarını kısmak ne demektir Tüketim harcamalarını kısmanın, ekonomi biriminde bir tek anlamı vardır: Gelir dağılımını tekeller yararına emekçi yığınların zararına yeniden düzenlemek, sömürü oranını artırmak, sermaye sınıfının milyarlarına yeni yeni milyarlar katmak ve emekçi halkın yaşama koşullarını daha da kötüleştirmek...

Aslında ekonomik önlemler paketiyle yapılmak istenen de, bunalımların yükünü emekçi yığınların sırtına yüklemektir. Ve bu nedenle de, «ekonomik önlemler paketi ulusal ekonomiyi değil, emperyalist odakları, «işbirlikçi-tekelci burjuvaziyi güçlendirme programı»dır.

Peki ama, tüketim harcamaları kısılarak, üretim ve kalkınma hızı büyüklükleri artırılabilir mi? Artırmak bir yana, kesinlikle geriler. Çünkü, kapitalist üretimin değişmez kuralına göre, başka şeylerle birlikte, kapitalist üretimin hacmini, varolan kapasiteler değil, pazarın büyüklüğü belirler. Türkiye ekonomisinde de, üretim ve kalkınma hızı büyüklükleri - nin gerilemesi, emekçi yığınların satınalma gücünün yetersizliğinden, döviz kıtlığından, enerji yetersizliğinden, kapitalizmin yapısından kaynaklanmaktadır.

İkinci önleme gelince; bir dizi araçlarla, ödemeler dengesi açıklarının iyileştirilmesi ve döviz darboğazı sorunu nun çözümlenmesi amaçlanmaktadır. Ne var ki, bu sorunun çözümü için, önlem diye getirilen araçların tümü, CHP üst yönetiminin ve CHP ağırlıklı hükümetin, 15 aydır ağzında sakız ettiği boş sözlerin bir yinelenmesinden

Gençlik, İstanbul Üniversitesindeki 7 Şehidini Unutmadı

İSTA HABER MERKEZİ

Bir yıl önce, 16 Mart 1978 günü İstanbul Üniversitesi önünde antifaşist gençler, faşistlerin bombalı, otomatik silahlı saldırısına uğradı 7 genç öldü. 60'ı aşkın genç yaralandı. İlerici yurtsever devrimci gençlik bu günü unutmadı. İlerici Gençler Derneği'nin 1. Büyük Kongresinde 16 Mart **«Gençliğin antifaşist savaşım günü»** olarak kabul edildi. İlerici gençlik 7 antifaşist savaşçısına, 7 şehidine sahip çıktı.

Bu yıl 16 Mart günü tüm kentlerde antifaşist gösteriler düzenlendi. İlerici gençlik İstanbul'da, Ankara'da sıkıyönetim altında şehitlerini andı. Bu iki kentte 220'ye ulaşan genç gözaltına alındı. Bursa'da, Eskişehir'de, ilerici, yurtsever ve devrimci öğrencilerin eylem birliği ile tüm okullarda boykot yapıldı. Gençler derslere girmediler. İzmir'de düzenlenen gece görkemli oldu.

İSTANBUL VE ANKARA'DA...

İstanbul'da ilerici gençler, geniş bir pullama kampanyası yürüttüler. 16 Mart'ın gençliğin antifaşist savaşım günü olduğunu duyurdular. İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ne bağlı Siyasal Bilgiler Fakültesi ilerici, yurtsever öğrencileri de bu kampanyaya yığınsal olarak katıldı. SBF öğrencilerinden 118'i gözaltına alındı.

«16 Mart'ın hesabını soracağız» yazılı pulları yapıştırdıkları için gözaltına alınan 118 öğrenci, Selimiye kışlasına götürüldü. Gençler serbest bırakıldıktan sonra yaptıkları açıklamada, hakarete uğradıklarını, kız arkadaşlarına küfredildiğini bildirdiler.

Sıkıyönetim koşulları, gençliği şehitlerini anmaktan vazgeçiremedi.

Ankara'da, Gazi Eğitim Enstitüsü'nde 16 Mart faşist katliamını kınayan bir gösteri yapan 105 öğrenci gözaltına alındı. Protestolar durmadı. Aynı gün Çankaya Lisesi'nde öğrenciler bir forum düzenlediler. Forum'u polisler bastı. Müdür Yardımcısı **Ayla Adıgüzel** gözaltına alındı. **Adıgüzel** bir hafta Sıkıyönetimce gözaltında tutuldu. **Adıgüzel**'in gözaltına alınmasına gerekçe olarak, dolabında bir **SAVAŞ YOLU** gazetesinin bulunması gösterildi.

Aynı okulun gece bölümü öğrencilerini de gözaltına almak isteyen polislere okul müdürü engel olmak istedi. Polisler bu defa okul müdürünü gözaltına aldılar.

BURSA'DA

16 Mart katliamı Bursa Eğitim Enstitüsünde tüm antifaşist gençlerin birlikte düzenlediği forum ve boykotla anıldı. Bursa Eğitim Enstitüsünde İGD, DDKD, Dev-Yol, Dev-Sol, Dev-Gör, SGB, Genç-Öncü ve Genç-Güç yanlısı tüm gençler birlikte eyleme girişti. Düzenlenen forumda, **«16 Martlar savaşımımızın yükseldiği, birliğimizin güçlendiği günler olacak»** denildi.

Öğrenciler o gün yapılan sınavlara girmediler. Devrim andı içen öğrenciler Eğitim Enstitüsü'nden olaysız ayrıldılar.

Öte yandan, İGD 1. Kongresinde 16 Mart'la ilgili alınan kararı hayata geçiren ilerici gençler, kentin çeşitli semtlerinde gösteriler yaptılar. Bu gösterilerde iki genç gözaltına alındı.

ESKİŞEHİR'DE

Eskişehir'de hemen tüm lise ve yüksek okullardaki öğrenciler 16 Mart günü derslere girmediler. Antifaşist, antiemperyalist tüm gençlerin katıldığı forumlar düzenlendi. Bu forumlarda **«Yeni 16 Martlara geçit yok»** dendi.

Kentte İGD, İLD ve Genç-Öncü şubelerinin ortak bildirisi dağıtıldı. Bu bildirilerde **«MHP veÜGD'nin kapatılması»** istendi.

Kimya Yüksek Okulu'nda faşist bir grup, bildiri dağıtan öğrencilere ateş açtı. Faşistlerin çeşitli semtlerdeki saldırılarına seyirci kalan polisler, 16 Mart katliamını protesto eden 100'ü aşkın antifaşist genci gözaltına aldılar. Polis'in gözaltına alma operasyonunu faşistlerin yönettiği görüldü. Gözaltına alınan öğrencilerden 24'ü öğrenimi engelledikleri gerekçesiyle tutuklandı.

İZMİR'DE

16 Mart'la ilgili olarak İzmir'de bir gece düzenlendi. İGD tarafından düzenlenen gecede, şiir yarışmasına katılan 17 ilericiye ödülleri dağıtıldı. Geceye koronun eşliğinde büyük folklör sanatçısı **Ruhi Su** katıldı.

Gecede sözalan bir genç, 16 Mart katliamının nasıl gerçekleştirildiğini anlattı. Gece, **«Yolumuz işçi sınıfının yoludur», «TKP'ye özgürlük», «Faşizme geçit yok», «16 Mart'ın hesabı sorulacak», «Sıkıyönetime Hayır»**, belgileri arasında görkemli bir şekilde yapıldı.

16 Mart günü tüm kentlerimizdeki orta ve yüksek dereceli okulların önünde polis ve jandarma barikatları görüldü. Burjuvazi gençliğin şehitlerine sahip çıkmasından ve onların antifaşist birliğinden ne kadar korktuğunu bu davranışıyla gösterdi.

Vietnam ile Dayanışma konferansları başladı

Barış Derneği'nin çağrısı üzerine, Türkiye çapındaki Vietnam halkı ile dayanışma konferansları başladı. Bu konferanslara, Barış Derneği'nin çağrısına uyan sendikalar, meslek örgütleri, demokratik kitle örgütleri katılıyor. Bölgesel konferanslar, 29 Nisanda yapılacak Türkiye çapındaki bir konferansla noktalanırken, Vietnam halkı ile dayanışma kampanyası da Türkiye'nin bütün köşelerine yayılacak.

Vietnam halkı ile dayanışma bölgesel konferanslarının ilki 25 Mart 1979 tarihinde Bursa'da yapıldı. Barış Derneği, Banksen, Maden-İş, Tekstil Sendikası, Beton-İş, Marmara Köy-Der, Tüs-Der, İGD, DDKD, İKD, İLD ve Hürriyet Mahallesi Kültür Derneği'nin tebliğler sundukları Bursa Vietnam halkı ile dayanışma bölgesel konferansında, Türkiye'deki barış, demokrasi ve ilerleme savaşımını yürüten güçlerin, Vietnam halkı ile dayanışmaları dile getirildi.

---

başka bir şey değildir. Turizmin teşvik edilmesi, işçi dövizlerinin artırılması, dış satımın teşviki ve zorlanması, dışsatım yapmaya yönelik yabancı sermayelerin teşviki vb. gibi...

Bin kez söylendi. Bir kez daha yineleyelim. Türkiye'nin döviz darboğazını aşabilmesi için, dış ticaretin yapısını değiştirmesi gerekiyor. Bunun anlamı, dışsatımın artırılarak, dış ticaret açıklarının ortadan kaldırılmasıdır. Türkiye ekonomisi, varolan ekonomik sektörlerin yapısı veri iken, dışsatımını artıramaz. Yapılması gereken, Türkiye yapım sanayiinin yapısını değiştirmek, büyük ölçekli ve ileri teknoloji ile çalışan, üretim araçları da üreten bir sanayi yapısını gerçekleştirmektir.

Bir yanıyla, teknik bir sorun gibi gözüken bu durum, son çözümlemede, bir sistem sorunu, bir siyasal seçenek sorunudur. Böylesi bir siyasal seçenek için halktan yana bir hükümet, halkın gerçek siyasal erki gereklidir.

CHP üst yönetiminin ve CHP ağırlıklı hükümetin, elbette ki böyle bir niyeti yoktur. Bu konuda ve bu yaklaşımla, Ecevit hükümetinin yapabileceği tek şey kalmaktadır: dışalımları sınırlamak, eldeki kıt döviz olanaklarını tekellerin buyruğuna sunmak. Bunun anlamı ise, yatırımların, üretim ve kalkınma hızı büyüklüklerinin daha da gerilemesidir.

Bu ise, ister istemez, işsizliğin, pahalılığın, karaborsa ve ihtikârın daha da artması sonucunu getirecektir.

CHP ağırlıklı hükümet bu nitelikte bir ekonomik önlemler paketi getirmekle, önemli bir görev yapmış (!), bunalımların yükünü emekçi yığınların sırtına yüklerken, emperyalist odaklara, işbirlikçi, tekelci burjuvaziye bir kez daha teslim olmuş, önemli bir geri adım daha atmıştır.

Hiç kuşku yok, CHP üst yönetimi ve CHP ağırlıklı hükümet, bir geri adım daha atmakla, bindiği dalı kesmeyi sürdürmüş ve emekçi yığınlar önünde, açıktan açığa yakayı ele vermiştir.

Pekin uşakları görevlerini yerine getiriyor

Türkiye halkının içine itilmek istendiği şu karanlık günlerde, adı Aydınlık kendisi kapkaranlık bir yayın, görevini yerine getirmekle meşgul. Babıali Babıali olalı, Türkiye basını Türkiye basını olalı, ihbarın, yalanın, çirkefliğin, her türlü rezilliği mubah saymanın ve CİA'dan yerli ortaklarına kadar her türlü gizli ve açık kirli servisin sözcülüğünün bu kadar açık ve hayasızına tanık olmamıştır. Aydınlık, aynı saflarda yer aldığı Tercümanları, Hergünleri, benzerlerini kat kat aştı ve yayıncılık alanında bir daha benzerine pek rastlanmayacak bir başyer edindi: Provokasyon, ihbarcılık, emperyalizme, CİA'ya, yerli tekelcilere ve yerli karanlık örgütlere hizmet birinciliği.

Aydınlık'ın bu hizmetlerinin karşılığı kuşkusuz bol bol ödeniyor. Bir zamanlar MİT belgelerini doğrudan doğruya Aydınlık'a aktarıp, bu yolla hem belli planlarını başarıyla uygulamaya koyan, hem de bu geliri belirsiz yayına tiraj sağlayarak onu yaşatmaya çalışan kaynaklar, şimdi de **«Bilinmeyen Sol-49 grup»** dizisiyle Aydınlık'a sağladıkları hizmetin karşılığını alıyorlar. Aslında bu işte, alan razı satan razı. Pekin yolundan geçerek emperyalizme uşaklığı baş iş edinmiş olanlar, bu yeni sözde diziyle Türkiye'deki karanlık ortamı büsbütün karıştırarak, yalan ihbarı yayarak, kendi amaçlarını sürdürüyorlar. Gizli açık servislerin çeşitli kanatları da, böylece bu yalan ihbarlara, yalan yanlış sözde belgelere dayanarak Türkiye ilerici, devrimci güçlerinin üzerine yeni oyunlar ve baskılar tezgâhlamanın olanaklarına kavuşmuş oluyorlar.

Böyle bir dizi kimlere ne yarar sağlamıştır. Bu dizinin yarar sağladıkları, sadece ve sadece, hedef gözleyen, yalan da olsa veri ve belge bekleyen faşist güçler, onların istihbarat servislerindeki uzantıları, Türkiye'ye faşizmi yerleştirmek isteyenler, yeni ilerici-devrimci avı planlayanlar Türkiye'nin «yeraltı haritaları»nın peşinde olanlar ve eninde sonunda emperyalizm, tekelci burjuvazi, CİA ve benzerleridir.

Ancak, Aydınlık'ın bu son yayınının bir faydası da olmuştur. Aydınlık gerçek yüzünü «sol» maskeleri ardında saklayamadan olduğu gibi, gerçek kimliğiyle çıkmıştır ortaya. Pekin'in borazanlarının neye ve kimlere hizmet ettikleri konusunda en küçük bir kuşkusu bulunanlar, «Bilinmeyen Sol» yalanlar dizisinden bir tek şey öğrenmişlerse o da Aydınlık'ın ve Aydınlıkçıların kimlerin sesi kimlerin borazanı, kimlerin hizmetinde olduklarıdır.

Niğde Cezaevi'nde kirli ve karanlık oyunlar

12 Mart'ın, bugün hâlâ hapiste olan hükümlülerinin çok büyük bir çoğunluğu Niğde Kapalı cezaevi'nde. Üstelik 12 Mart sonrasında hüküm giymiş bir çok siyasi tutuklu da mahkum olduktan sonra Niğde Cezaevi'ne gönderildiler. Bugün Niğde'de 150'yi aşkın siyasi hükümlü var.

Ecevit Hükümeti döneminde Niğde Cezaevi daha da dolduruldu. Mehmet Can, Adalet Bakanı olarak kavranması olanaksız bir dargörüşlülükle maocu karşıdevrimcileri, maoizmin çeşitli renklerine bulanmış teröristleri, maceracıları, sadece adı siyasi hükümlü, özünde açıkça lumpen davranışlar içinde olan bazı kişileri, özverili, kararlı, inançlı devrimcilerle birlikte aynı hapishanesinin çatısı altına toplamakta ısrarlı oldu. Bunlar yetmemiş gibi çeşitli cezaevlerinden bol miktarda faşist katil ve faşist terörist de Niğde'ye gönderildi.

O günden beri Niğde Kapalı Cezaevi, 12 Mart öncesinde ve sonrasında pek çok karanlık ve kirli komploya karışmış bazı gizli servislerin at oynattığı bir provokasyon merkezine dönüştü.

Anayasa Mahkemesi'nin müebbed hükümlülerle ilgili olarak aldığı ve hukukun ilerici bir yorumu olarak değerlendirilmesi gereken kararından sonra bu provokasyonların dozu da arttı. Bilindiği gibi, Af ve İnfaz yasalarının doğru uygulanmasını getiren bu kararla Niğde cezaevindeki pek çok tutuklunun hemen salıverilmeleri mümkün olacaktı.

Demirparmaklıklar ardındaki yurtseverlerin tahliye edilmesi olasılığı üzerine belli «gizli servisler» bir dizi provokasyona giriştiler.

Bir süre önce Niğde Cezaevi'ne nakledilmiş olan maocu - terörist - maceracı karanlık unsurlardan üçü firar girişiminde bulundular. Ancak o sıralarda alt kattaki adi hükümlülerin koğuşlarında başgösteren küçük çaplı isyan hareketi yüzünden, gizli servislerce düzenlendiği izlenimini veren «bu firar» eksik gerçekleşti. Anlaşılan plana göre üç kişinin kaçmış olması gerekiyordu.

Firar olayı hapishane idaresince ya biliniyordu ya da anında öğrenildi. Ancak plan'ın «eksik»inin kapanması gerekiyordu. On gün süre ile idare her gün yoklama yaptı ama nasılsa tüm sayımlarda, firar eden kimse olmadığı anlaşıldı(!). On gün sonra plan tamamlandı ve üçüncü hükümlü de firar etti. Bunun üzerine, her tavırlarından «amir» oldukları anlaşılan iki sivil geldi, olaya el koydu, nihayet ciddi bir sayım yapıldı ve üç kişinin firar ettiği nihayet meydana çıkarıldı.(!).

Tahliye eşiğindeki 12 Mart hükümlüleri üstüne oynanmak istenen oyun açık. «Anayasa Mahkemesi salıverme eğiliminde ama bu «anarşistler» bu kararı beklemeden firar ediyorlar» izlenimi yaratılmak isteniyor.

Kalan üç maoistin önümüzdeki günlerde provokatif eylemlere girişmesi halinde bu senaryo daha da inandırıcılık kazanacak. Nitekim bu üçlü firar olayı halen basından ve kamuoyundan gizleniyor. Olasıdır ki provokatif eylemlerden sonra açıklanacak!

Niğde Savcılığı ise Anayasa Mahkemesinin tam bir açıklık taşıyan kararını farklı yorumlamalara uğratarak vakit kazanma yolunda. Mehmet Can döneminde çıkarılan yeni İnfaz Yasası'nın uygulamasında hükümlüler aleyhine hesaplar yaparak üç yıl daha demirparmaklıklar ardında kalmalarını sağlama çabasında. Ama bu çabanın, sadece vakit kazanmaya yönelik olduğu izlenimi var. Gizli Servislerin av alanı haline gelen Niğde Kapalı Cezaevi'nde kirli ve karanlık oyunların tezgahladığı açık.

Ancak açık olan bir şey daha var; o da devrimcilerin içerdeki ve dışardaki ilericilerin, demokratların, yurtseverlerin, artık böyle zavallıca düzenlenmiş provokasyonlara gelmeyecek kadar deneyimli oldukları...

82 Yayın kuruluşu antidemokratik baskıları protesto etti

Bir süre önce Türkiye'nin ilerici demokrat yayınevleri ve yayın kuruluşları ilerici basının karşı karşıya bulunduğu baskıları yansıtan ve protesto eden bir ortak metni Başbakan Bülent Ecevit'e ayrıca da, Cumhurbaşkanlığına, Anayasa Mahkemesi Başkanlığına, İçişleri Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı, İstanbul Barosu, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Bilgi Merkezi, Türk Hukuk Kurumu Başkanlığı, Türkiye Barış Derneği, Birleşmiş Milletler Örgütü Genel Sekreterliği, Dünya Barış Konseyi Başkanlığı ve ulusal ve uluslararası basına gönderdiler.

Ortak metin'de şu görüşlere yer verildi:

«Bilindiği gibi, Türkiye'de ilerici ve demokratik yayınlar öteden beri maddi ve ekonomik sıkıntıların yanı sıra, anayasal ve demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayan uygulamaların baskısı altında bulunmaktadır.

Durum böyle iken, son aylarda bu baskıların gitgide yoğunlaşmasına, ilerici ve demokratik niteliği sugötürmeyen yayınların yasaklanmasına, dergilerin kapatılmasına, kovuşturmaların birbirini izlemesine, üzerinde tek bir yayın bulunan insanların bile gözaltına alınmasına, basın-yayın hak ve özgürlüklerinin özüne yönelik uygulamalara tanık olunmaktadır.

Türkiye'de zaten öteden beri kısıtlı olan demokratik özgürlükler bu son uygulamalarla birlikte daha da kullanılamaz bir duruma gelmektedir. Tüm bu uygulamalar İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ne, Helsinki Nihai Senedi'ne, Avrupa İnsan Hakları ve Ana Özgürlükleri Sözleşmesi'ne, anayasal ve demokratik hak ve özgürlüklere aykırıdır.

Yayın hayatını kısıtlayan bazı anti-demokratik yasa maddelerinin kaldırılması yönünde, halkımızın temel istemlerine uygun olarak, yargı organlarında belirgin bir eğilimin ortaya çıktığı şu dönemde, biz yayıncılar ve dağıtımcılar olarak, bu tür uygulamalara bir an önce son verilmesini isteriz.

Saygılarımızla»

Ortak metinde imzaları bulunan yayınevleri aşağıdadır:

Ağaoğlu Yayınevi, A. Kadir Yayınları, Altın Kitaplar Yayınevi, Ararat Yayınevi, Arkadaş Kitaplar, Barış ve Sosyalizm Sorunları, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, Bilim Yayınları, Birikim Dergisi, Birikim Yayıncılık, Birlik Gazetesi, Cem-May Dağıtım, Cem Yayınevi, Derinlik Yayınları, Dev-Da, Devrim Yayınları, Doruk Yayınları, Edebiyat Cephesi, Emek Dağıtım, E Yayınları, Felsefe Dergisi, Ge-Da, Gençlik Gerçeği Gazetesi, Genç Öncü Yayınları, Genç Sosyalist Gazetesi, Gerçek Gazetesi, Gerçek Yayınevi, Gerçek Yayınları, Gözlem Yayınları, Habora Kitabevi Yayınları, Haziran Yayınları, Hür Yayınevi, İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi, İlerici Yurtsever Gençlik Yayınları, İlke Yayınları, İnan Dağıtım, Kadın Dayanışması, Kadınların Sesi Gazetesi, Kavram Yayınları, Kızılırmak Yayınevi, Kitaş, Kitle Gazetesi, Konuk Yayınları, Kor Yayınları, Koza Yayınları, Köylü Birliği Gazetesi, Liseli Gençlik, May Yayınları, Mehmet Tunagör Yayınları, Oda Yayınları, Onur Yayınları, Oyun Dergisi, Öncü Kitabevi, Özgür Dağıtım, Özgürlük Yolu, Payel Yayınevi, Roja Welat, Sanat Emeği Dergisi, Sanat Emeği Yayınları, Sander Yayınları, Savaş Yolu, Say Dağıtım, Seçme Kitaplar, Serhat Dağıtım, Ser Yayınevi, Sol Yayınları, Sorun Yayınları, Sosyalizm Teori ve Pratik, Sosyal Klasikler, Tan Dağıtım, Temel Dağıtım, Temel Yayınları, Toplum Kitabevi, Ül-Da, Ülke, Ürün, Vardiya Yayınları, Yar Yayınları, Yasa Yayınları, Yeni Dünya Yayınları, Yöntem Yayınları, Yürüyüş Dergisi

İngiltere'de «Faşizme Karşı Savaş Yürüyüşü» başarıyla sona erdi

İngiltere'de kurulan Türkiye'de Demokratik Hakları Savunma Komitesi'nin düzenlediği, 6 gün süren 320 km.'lik **Leeds-Londra Faşizme Karşı Savaş Yürüyüşü** başarıyla sona erdi. 13 Mart'ta, sabah saat 9.00'da Leeds Üniversitesi önünden başlayan yürüyüş İngiltere basını ve kamuoyundan büyük ilgi gördü. 25'den fazla İngiliz, yabancı ve Türkiyeli örgütten, çeşitli demokrat kişilerden ve 11 Britanya İşçi Partisi saylavından oluşan Demokratik Hakları Savunma Komitesi'nin düzenlediği yürüyüş kolunda büyük bir coşku ve disiplin içinde İngiltere'deki Türkiyeli ilericiler, demokratlar, gençler yanında Britanya Komünist Partisi, Yunanistan Genç Komünistler Birliği, çeşitli ülkelerin işçi ve komünist partilerinin ve demokratik örgütlerinin İngiltere kollarının temsilcileri de yer aldılar.

Leeds'den Londra'ya kadar 6 gün süren yürüyüş boyunca, çeşitli mitinglerde, anti-Nazi örgütü ve benzeri örgütlerde veya işçi komiteleri, sendikalarla yapılan toplantılarda Türkiye'de faşizm tehlikesi ve faşistlerin örgütlenmesine karşı verilen savaşım anlatıldı. Örgütler, Türkiye'deki antifaşist savaşımı tam olarak desteklediklerini her yerde bildirdiler. Özellikle yol boyunca, 20 bin işçinin çalıştığı Firthbrown Fabrikası Baştemsilcisinin yürüyüşçüleri karşılaması, İşçi Temsilcileri Komitesi adına Türkiye'de Faşizme Karşı Savaşımı Destekleme konulu bir karar tasarısı sunacağını belirtmesi; metalürji işçileri olarak Maden-İş'e bir dayanışma mesajı göndermesi ve pekçok kişinin Türkiye'de antifaşist savaşım için bağışta bulunması yürüyüşün heyecanlı ve görkemli anlarıydı. Yürüyüşçüler yol boyunca diğer işyerlerinde de aynı coşkuyla karşılandılar. Çeşitli öğrenci kuruluşlarına yapılan ziyaretlerde tam destek sağlandı. Bu arada Nottingham Radyosu yürüyüşçülerle röportaj yaptı. Daha sonra Leicaster, Birmingham kentleri boydan boya, aynı destek ve ilgi ile aşıldı. Yol boyunca, yürüyüşün her günü çeşitli bildiriler çıkarıldı. Yürüyüş 18 Mart'ta Londra'da görkemli bir gösteri ile sona erdi. Sabah saat 9'da Londra'ya varan yürüyüş kolunu, Londra'da çalışan Türkiyeli ve diğer işçiler ve öğrenciler, hazırladıkları flamalarla karşıladılar. Londra katedilirken çeşitli örgütlerin katılımıyla yürüyüş büyüdü. Türkiyeli işçilerin yoğun olduğu bölgelerden geçen yürüyüş kolu «Faşizmi İninde Geberteceğiz», «Döktükleri Kanda Boğulacaklar», «NATO-CIA Türkiye'den Defol», «Sıkıyönetim Halka Karşıdır» belgileriyle Londra sokaklarını çınlattı. Yürüyüşü örgütleyen **«Türkiye'de Demokratik Hakları Savunma Komitesi»**nden bir konuşmacı Türkiye'deki faşist tırmanışı, İngiltere'de yapılan yürüyüşün amaçlarını anlattı. Yürüyüşü destekleyen çeşitli örgütlerden konuşmacılar da yürüyüşçüleri kutladılar ve destek konuşmaları yaptılar. Konuşmalarda Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük istendi.

İngiltere'de yaşayan ilerici demokrat Türkiyeli'lerin önemli bölümünü kapsayan **Leeds-Londra Faşizme Karşı Savaş Yürüyüşü** başarıyla ve amacına vararak sona erdi.

Geçtiğimiz günlerde NATO'nun Brüksel'deki merkezinde çok önemli bir sekreterlik görevinde bulunan Bayan Ursel Lorenzen'in Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne geçmesi ve burada NATO'nun nasıl bir saldırı örgütü olduğunu, nükleer savaş çıkartma planlarını açıklaması büyük yankı yarattı.

Ursel Lorenzen 12 yıl çalıştığı NATO'dan ayrılış nedenini, gördükleri, bildikleri karşısında, atom savaşı hazırlayıcılarıyla işbirliği içinde olmaya artık dayanamadığı biçiminde açıkladı.

Ursel Lorenzen'in Demokratik Alman Cumhuriyeti Televizyonunda gazeteci Ullrich Makosch ile yaptığı konuşmanın tam metni aşağıdadır.

Burjuva basını, sık sık, sosyalist ülkelerden kaçan sosyalizm düşmanları ve Batı ajanlarını «özgürlüğü seçti» başlıklarıyla lanse eder.

Gerçekte, savaş planlarından, nükleer saldırı manevralarından, NATO çemberinden kurtulan, gerçekten özgürlüğü seçen Bayan Lorenzen oldu.

URSEL LORENZEN ÖZGÜRLÜĞÜ SEÇTİ

«NATO bir atom savaşına geçilmesini düşünmektedir.»

« İnsanlık dışı savaş planlamalarını izlemek çok korkunçtu.»

SORU: Bayan Lorenzen, duyduğumuza göre siz NATO'nun Brüksel-deki merkezinde yüksek bir görevde bulunuyordunuz. Bize bu merkez konusunda bilgi verir misiniz?

LORENZEN: NATO Genel Sekreterliği, yaklaşık 2 bin kişinin çalıştığı bir yerdir. Bunların büyük bir bölümü, ulusal NATO elçiliklerinde çalışanlardır. Ben ise uluslararası yürütmenin uluslararası sekreterliğinde Council Operations Directorate alanında görevliydim.

SORU: Council Operations Directorate'in anlamı nedir?

LORENZEN: NATO Operasyonu Direktörlüğü. NATO Konseyi'nin bu çalışma alanında, örneğin, «bunalım yaratma» gibi iş ve konular yer almaktadır.

SORU: «Bunalım yaratma» dediniz. Bunun anlamı nedir?

LORENZEN: Kelimeden de anlaşılacağı gibi, bu bölümde bunalıma yol açacak sorunlar ele alınır. Çok ciddi durumlarda da, askersel ve politik yönetimin eşgüdümüyle ilgilidir. Bu bunalımlı durumların ortadan kaldırılmasına yönelik bir araç da NATO alarm planlamasıdır.

SORU: Bir NATO sözcüsünün, zannedersem NATO Genel Sekreteri Luns'un yaptığı açıklamaya göre, siz NATO Operasyon Direktörü sekreteriydiniz ve pek çok göreviniz vardı. NATO'da kaç yıldır çalışıyorsunuz?

LORENZEN: Ben oniki yıl NATO'da çalıştım.

SORU: Oniki yıl uzun bir süre. Ne yazık ki bu akşam bize ayrılan süre içinde tüm bu yıllar boyu olup bitenler, çeşitli konulardaki gelişmeler hakkında uzun uzun konuşmaya fırsat bulamayacağız. Ancak bizlere kısaca bazı önemli olaylardan ve gelişmelerden söz edebilirsiniz.

LORENZEN: Burada bir belgeden söz etmek istiyorum. Bu belge henüz açıklanmamıştır, fakat hakkında çok söz edilmiş olan bir belgedir: **Doğu-Batı Araştırması.** Bu, NATO'nun uzun vadeli programının hazırlanmasına temel oluşturmuştur.

SORU: NATO'nun uzun vadeli programı hakkında daha etraflı bilgi verir misiniz?

LORENZEN: İlkönce Doğu-Batı Araştırması üzerindeki sözlerimi tamamlamama izin verin. Bu Doğu-Batı Araştırması, sosyalist devletler hakkında derlenen gizli servis bilgilerine dayandırılmıştır. Sosyalist devletlerin düşmanları tarafından hazırlandıkları için Doğu-Batı ilişkilerini gerçeklere uygun bir biçimde yansıtmaktan çok uzaktır. Bu araştırma, yumuşamadan yana Batılı politikacıların görüşlerini ve sosyalist ülkelerle iyi ilişkiler kurma isteklerini çürütmek ve geçersiz kılmak için hazırlanmıştır. İnanıyorumki bu araştırma, NATO'nun içindeki 15 ülkeden bazılarına da yönelmiştir. Danimarka, Norveç ve Hollanda, bildiğiniz gibi, NATO içinde yer alan, fakat bu tür düzmece araştırmalara onay vermeyen ülkelerdir.

SORU: NATO'nun uzun vadeli programından söz edebilir miyiz? NATO nun Washington tepe toplantısında geçen Mayıs ayında kabul edilen bir program uyarınca, varolan NATO bütçesine ek olarak 80 milyar dolar daha bindirildi. Bu, yalnızca Avrupa, ABD ve NATO üyesi ülkeler halklarına yeni yükler değil, aynı zamanda silahlanma yarışında yeni bir aşama olarak da nitelendirilmektedir. Bu program konusunda bizi aydınlatır mısınız?

LORENZEN: Aslında bu bir çılgınlıktır. Çünkü gerçeklere uymayan, hayal ürünü olan bir Doğu-Batı araştırması yapılmış, bu gerçek dışı araştırmadan kalkılarak silahlanma planlanmıştır. Uzun vadeli program birkaç bölümden oluşmaktadır. Bunlar arasında tek tek görev kuvvetleri, tüm kesimler için silâhlanma önlemleri, elektronik savaş yürütme merkezi, sivil acil planlama bulunmaktadır. Bu sonuncusu, bir savaş durumunda sivil halkın harekete geçirilip kentlerin boşaltılması anlamına gelmektedir. Kısaca, bu programda bulunan herşey, insanların ızdırap çekmeleri için hazırlanmıştır.

SORU: Bayan Lorenzen, sizin çalıştığınız alan hakkında bize daha etraflı bilgi verir miydiniz?

LORENZEN: Ben her yıl NATO'nun tüm manevralarını planlamakta, daha doğrusu bu manevraların planlanması, uygulanması ve sonra da sonuçlarının değerlendirilmesinde görev alırdım.

SORU: Bunlar ne türden manevralardı?

LORENZEN: İki tip manevra vardır. Biri Hiltex, diğeri ise Wintex.

SORU: Bunlar ne anlama gelmektedir?

LORENZEN: Hiltex manevraları, NATO'nun politik yürütmesinin planlandığı manevralardır. Buna karşın Wintex manevraları salt askerseldir. Ne var ki zamanla Wintex manevralarına politik senaryolar yazılmış, böylece bunlar saldırı manevralarına dönüştürülmüştür.

SORU: Senaryolardan söz ettiniz. Brüksel'den ayrıldığınızda Wintex-Cintex 79 manevraları yapılmaktaydı. Bu son manevranın senaryosunda neler vardı?

LORENZEN: Bu senaryolar, sosyalist ülkelerde politik huzursuzluk merkezleri ve yeraltı örgütleri yaratmak gibi unsurlar içerirler. Kargaşalık ocakları ve yer altı örgütleri yaratmayı ve kışkırtmayı amaçlayan sistemli önlemlerdir bunlar. NATO daha sonra bunları askersel önlemleri planlamak için gerekçe olarak kullanmaktadır. Tabii NATO bunu yaparken, sosyalist ülkeleri parçalamayı planlamaktadır.

SORU: Bu konularda sizinle ileride daha ayrıntılı konuşacağımızı tahmin ediyorum Bayan Lorenzen. Bugünlük sizin de söylediklerinize dayanarak şunu vurgulamak istiyorum: NATO'nun planları, sosyalist ülkelere saldırmaktır. NATO'nun amaçları, planları hakkında genellikle neler söylenebilir?

LORENZEN: Bu söylediklerinizi, son yıllarda tüm manevralarda atomlu aşamanın artırıldığını belirterek onaylayabilirim. Önce konvansiyonel silahlarla askersel önlemlere başvurulması planlanmakta, daha sonra bu silahların kullanımı artırılırken, hızla bir atom savaşına geçilmesi düşünülmektedir. Kendi deneyimlerimden biliyorum ki, bugün sosyalist ülkelere karşı atom silâhı kullanılmasını öngörmeyen tek bir manevra yoktur. Bay Makosch, biliyor musunuz, bütün bunları görmek, bilmek; tüm planın ülkem olan Federal Almanya'nın kuzey bölgelerinin ve daha sonra da Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin büyük bir bölümünün, Batıdan Doğuya doğru bir kül yığını ve radyasyon ormanı haline gelmesinin planlanmasına katılmak, insanı yiyip bitiren bir şeydir.

SORU: Bu bana göre, bütün bunları bilen diğer NATO subaylarını da moral, ruhsal ve fiziksel bakımdan ezen bir olgu olsa gerek. Bu NATO görevlileri, bu subaylar bütün bu yükü acaba nasıl taşıyor?

LORENZEN: Bunların pek çoğunu tanıyorum. Benim gibi büyük endişe duyanların nicesini biliyorum. Fakat bunların bir bölümü de, antikomünist konumları yüzünden NATO'nun savaş aygıtını daha da etkinleştirmek istemektedirler. NATO'nun en yüksek görevlisi NATO Genel Sekreteri Luns, bunlardan birisidir. Luns saldırı politikasını kamçılayan ve yaratanlardandır. Luns bir nazi idi, halen de nazidir.

SORU: Şu anda sürmekte olan Wintex-Cintex-79 tatbikatında bazı terimler var. E günü ve 2 gibi. Büyük bir bölümü Demokratik Alman Cumhuriyeti sınırları boyunda yapılan bu manevraların planlanmasında ve zamanlanmasında siz de bulundunuz. Bu konuda bize bilgi verir misiniz?

LORENZEN: Evet, manevranın askersel içeriğini belirten kesin bir terminoloji vardır. Durum muhakemesi yapan belli kelimeler vardır. Daha başka, atom silahları kullanılacağını bildiren işaretler bulunmaktadır.

SORU: Bu Durum Merkezi'nde Çin'in Vietnam'a saldırısını izlediniz. Genel olarak bu saldırıya karşı tavır neydi?

LORENZEN: Çin birliklerinin her hareketinin nasıl büyük bir titizlikle izlendiğini ve yüksek rütbeli NATO görevlilerinin Çin saldırısını yeterince etkili bulmadıklarını bu merkezde gözlerimle gördüm, izledim. Aynı kişiler, Vietnam'ın ezilmesi gerektiğini hararetle savunuyorlar, bunu istiyorlardı.

SORU: Bayan Lorenzen, size teşekkür ederiz. Seyircilerimizi pek çok konuda aydınlattınız.

LORENZEN: Teşekkür etmek gerekmez. Bunu ben görev olarak kabul ediyorum.

DİSK'TEN İHRAÇLAR DİSK'

YÖNETİM BUNALIMININ SONU

Maden-İş, Banksen ve Baysen sendikalarının DİSK'ten geçici olarak ihraç edilmeleri, sınıf sendikacılığına yönelen saldırının yeni bir aşaması oldu. Son DİSK kongresinden bu yana, DİSK içindeki sınıf sendikalarını etkisizleştirmek için her yola başvurulmuş, kimi DİSK yöneticileri tüm mesailerini bu işe ayırmışlardı. Sendikal güçleri bunu gerçekleştirmeye yetmeyince, en sonunda herşeyi göze alarak ihraç yolunu seçtiler.

Oyçokluğuyla alınan bu ihraç kararının hiç bir yasal ve tüzüksel dayanağı yoktur. **Sınıf sendikalarına yöneltilen suçlamalar soyut iddialardan öteye geçmemektedir. DİSK Onur kurulunun bileşimi de ilginçtir. Beş kişiden oluşan bu kurulun dört üyesinin işçilikle hiç bir ilgisi kalmamıştır. Birisi mezecilik, diğeri kamyonculuk, bir diğeri gazinoculuk yapmaktadır, bir başkası ise kendi sendikasının son genel kurulunda yönetimden uzaklaştırılmıştır. Kurulda tek işçi üye vardır, o da tüm baskılara karşın ihraç kararlarına karşı oy kullanmıştır.**

Kararın alınmasında açıktır ki, DİSK Yürütme Kurulunun durumu belirleyici bir rol oynamıştır. Gıda-İş, Tekstil ve Devrimci Toprak-İş sendikalarının son genel kurullarından sonra dört yürütme kurulu üyesinin hiçbir temsil yeteneğinin kalmamış olması, DİSK Yürütme Kurulunun tabansız **bir duruma gelmesine yol açmıştır. Kendi geleceklerini böylesi tehlikede görmeleri,**

ORTAK AÇIK

DİSK Onur Kurulu'nun kararı üzerine Maden-İŞ, Bank-Sen ve Baysen Sendikaları Genel Yönetim Kurulları ortak bir basın toplantısı yaparak görüşlerini açıkladılar. T. Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler tarafından yapılan açıklamayı aynen yayınlıyoruz:

«DİSK Onur Kurulu, oy çokluğuyla T. Maden-İş, Bank-Sen, Baysen ve Yeraltı Maden-İş Sendikalarını tüzel kişilik olarak geçici; bu sendikaların, aralarında DİSK'in kurucuları da bulunan bazı yöneticilerini geçici, bazılarını ise kesin olarak ihraç kararları almış ve 16 Mart 1979 günü basına ve kamu oyuna açıklamıştır.

Her düzeyde tarihinin en derin bunalım günlerini yaşayan ülkemizin içinde bulunduğu koşullarda bu karar, işçi sınıfımızın birliğine ve demokratik sınıf ve kitle sendikacılığına karşı yöneltilmiş ağır bir darbedir ve tarafımızdan şiddetle mahkûm edilmektedir.

İHRAÇLAR VE TEKELLERLE UZLAŞMA EŞ ZAMANLIDIR

İşçi çıkarlarının en kararlı savunucularından olduklarını defalarca kanıtlamış olan sendikalarımızı DİSK dışına düşürmeye çalışanların aynı gün, tekelci sermayenin neden olduğu ekonomik bunalımın yükünü işçi ve emekçilerin sırtına bindirme aracı olan «ekonomik önlemler paketinin» altına imza atmaları basit bir rastlantı değildir. Günümüzde sınıf sendikaları ile uzlaşmacı sendikalar arasındaki temel ayırımın, bu çabalara karşı çıkıp çıkmamakta belirginleştiği düşünülürse, bu imzanın anlamı daha iyi anlaşılacaktır.

Bu imza işçi ücretlerinin dondurulması gibi önlemleri de içeren ve işçi sınıfına, emekçi halkımıza hiç bir demokratik kazanım getirmeyen bir anlaşmanın altına atılmıştır. Bu imza DİSK üyelerinin tabanının görüşü alınmadan atılmıştır. Bu imza, DİSK'in 12 yıllık geçmişinde her önemli karardan önce görüşü ve onayına başvurulan DİSK Genel Temsilciler Meclisi, DİSK Başkanlar Konseyi toplanmadan, Genel Yönetim Kurulu'ndan bile geçirilmeden, sorun buralarda tartışılmadan atılmıştır. Bütün bunlar düşünüldüğünde DİSK'in ilke ve geleneklerinden koparılarak nerelere götürülmek istendiği daha da iyi anlaşılacaktır. Bu imza üyelerimizi kesinlikle bağlamıyacaktır.

Sanki DİSK'in temel sınıfsal politikası belli değilmiş gibi DİSK Onur Kurulu kararlarının gerekçesinde «DİSK'in toplumsal ve siyasal politikasının tesbit edileceği sırada» denilerek, «Disiplinsizlik» suçlamasıyla sendikalarımız ve yöneticileri hakkında söz konusu karar verilmiştir.

DİSK'i bölmeye ve güçsüzleştirmeye yönelik bu kararların oluşturulması ile DİSK'in bazı yöneticilerinin tekelci işveren örgütleriyle, Sabancı'larla, Narin'lerle birlikte «Toplumsal uzlaşma»ya katılması arasındaki bağı görmemeye olanak yoktur.

DİSK'in Genel Kurul kararlarına ve sınıf savaşımı temelinde zenginleşen geleneğine, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine tümüyle ters düşerek, kendilerinde DİSK'in temel politikasını değiştirme yetkisini görenlerin, işçi sınıfımızın sendikal birliğine karşı davranmaları elbette ki doğaldır.

TASFİYECİ VE UZLAŞMACI TUTUMU YIĞINLARIN ÖNÜNDE AÇIĞA ÇIKARACAĞIZ

Sendikalarımız ekonomik bunalımın yükünün, zamlarla işten çıkarmalarla yeni vergilerle işçi ve emekçilerin sırtına bindirilmesine karşı sürekli ve tutarlı bir savaşım sürdürmüşlerdir. Faşist tırmanışın durdurulması, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup genişletilmesi için CHP ağırlıklı hükümetle diyaloğa evet diyen sendikalarımız, onu bu doğrultuda desteklemekten hiç bir zaman geri durmamışlardır. Ancak, emperyalizmle ve tekelci sermayeyle uzlaşmaya kesinlikle karşı olan örgütlerimiz, ihraç kararlarıyla birlikte «önlemler paketini» onaylayan tavrı da teşhir etmeyi tarihsel bir görev saymaktadır.

İhraç darbesi, faşist darbenin geçit aradığı ve bu doğrultuda her yolun denendiği bir dönemde getirilmiştir. Taban örgütlerimizin bölgesel anti-faşist yığın eylemlerine katılmasının kararlara gerekçe olarak gösterilmesi, DİSK'in politikasıyla ve 6. Genel Kurulu'nun antifaşist, antiemperyalist, antitekel bir cephe kurulmasına ilişkin 1 no.lu kararıyla taban tabana zıt bir davranıştır.

Tasfiyeci DİSK yöneticileri, tüm ilerici, demokrat, ulusal, yurtsever güçlerin en geniş eylem birliğini sağlama yolunda tutarlı ve istikrarlı bir politika izlemek yerine, ayrımcı bir politikayla bugün DİSK'in birliğini tehlikeye atmak gibi affedilmez bir sorumsuzluk göstermişlerdir.

Öte yandan ihraç kararları, T. Maden-İş Sendikasının kamu kesimin de hızla örgütlendiği, Bank-Sen Sendikasının tekelleri kuşatmada yeni atılımlar gösterdiği, Baysen Sendikasının kamu kesiminde demokratik sınıf ve kitle sendikacılığını hızla etkinleştirdiği bir dönemde alınmıştır.

Her bakımdan geçersiz olan bu ihraç kararlarını geçerli kılabilecek ve haklı gösterebilecek hiç bir sağlam dayanak yoktur.

15 - 16 Haziranlar'dan, 1 Mayıs'lardan, 16 Eylül DGM direnişlerinden, 20 Mart'lardan sayısız grev ve direnişten geçip çelikleşmiş, DİSK'e adını vermiş, kuruculuğunu yapmış, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının ilkelerini getirmiş ve onlara hayat vermiş, yıllarca kan ve can pahasına DİSK'in güçlenmesine çalışmış sendikaları ve sendika yöneticilerini gözbebeğimiz gibi koruduğumuz DİSK'ten dışlamak kolay değildir.

Gerek Sendikalarımızda, gerekse DİSK'de zengin deneyimler içinde billurlaştırdığımız ve eğitimlerimizle yaygınlaştırdığımız ilkelerin Onur Kurulu kararlarının gerekçe bölümünde yer alması ilginçtir. Ancak, sınıf sendikacılığını, sınıf sendikacılığı ilkelerinin arkasına gizlenmiş devrimci lâfazanlıkla tecrit edeceğini sananlar aldanmaktadır.

Bu kararlar talihsizdir, çünkü DİSK üyesi tüm işçilerin ve çok sayıda Lâstik-İş, Tekstil, Hür Cam-İş vb. DİSK üyesi sendikanın istek ve iradesine rağmen alınmıştır. 130 bin işçiyi, başka bir deyişle DİSK'in üçte birini DİSK dışına düşürmeyi amaçlayan bu kararlar, tüm DİSK tabanının söz ve karar sahibi olma hakkını da ayaklar altına almaktadır. Bu kararlar her eylemde, savaşım alanlarında Genel-İş üyeleriyle, Oleyis üyeleriyle, Keramik-İş üyeleriyle omuz omuza ateş boylarına çıkan üyelerimizi sınıf kardeşlerinden ayırmaya çalıştığı; faşizme, emperyalizme, tekelci sermayeye karşı birlik olma isteğinin derinleştiği ve arttığı bir dönemde, sorumsuzca alındığı için talihsizdir.

Bu karar talihsiz bir karardır; işçi sınıfımızın ulusal düzeyde birliğine olduğu kadar uluslararası düzeydeki birliğine de terstir. Çünkü haklarında ihraç kararın alınmış olan sendikalarımızdan Maden-İş ve Bank-Sen, tüm dünyadaki demokratik sınıf ve kitle sendikalarını birleştiren 200 milyon üyelik Dünya Sendikalar Federasyonu'na üyedir. Baysen Sendikamız ise D.S.F. ile çok yönlü ve sıcak ilişkiler içerisindedir. Bunlardan T. Maden-İş, DSF'ye bağlı Uluslararası Metal Sendikalar Birliği Yürütme Kurulu üyeliğine seçilerek dünya sendikal hareketinde onurlu bir yer kazanmıştır.

İHRAÇLAR EMPERYALİZME VE İŞBİRLİKÇİLERİNE YENİ UMUTLAR VERMİŞTİR

1979 yılı yarım milyon işçi için toplu sözleşme yılıdır. Bu işçilerden 50-60 bini sendikalarımıza üyedir. Yaklaşan büyük toplu sözleşmelerde sınıf sendikalarının üyelerinin daha iyi

TEKİ

UDUR

DİSK yöneticilerini bu kararları alma-ya yöneltmiştir.

Öte yandan bu ihraç kararlarının, işçi ve emekçilere sayısız yeni ağır yükler getiren «önlemler paketi» ile birlikte alınması, oyunun arka planında işbirlikçi tekelci burjuvazinin durduğunu göstermektedir. IMF'nin istemlerine uyulurken, bu girişimlere karşı çıkacak toplumsal muhalefet odakları böylece etkisizleştirilmek istenmektedir. **Yığın eyleminin yükselmesinin nesnel olanakları artarken, bu harekete devrimci bir şekilde öncülük edebilecek örgütler yokedilmek istenmektedir.**

Bu kararın sıkıyönetim döneminde, demokratik hak ve özgürlüklerin alabildiğine kısıtlanmış olduğu bir ortamda alınmış olması da, DİSK yöneticilerinin içyüzünü ortaya seren bir başka göstergedir.

Kaldı ki DİSK yöneticileri, 6'ncı genel kuruldan bu yana izledikleri politika ile DİSK'in saygınlığından çok şeyler yitirmesine neden olmuşlardır.

TEPKİLER... TEPKİLER...

Tüm bunlar, tabandaki ve üye sendikalardaki hoşnutsuzluğu alabildiğine artırmıştır. Son ihraç kararları bu hoşnutsuzluğu daha da derinleştirmiştir. Tekstil, Lastik-İş, Gıda-İş gibi büyük kurucu sendikalar bu kararlara derhal tepki göstermişlerdir. Devrimci Toprak-İş sendikası Merkez Yürütme Kurulu da, bu konuların gündeme dahi alınmadığı DİSK'in son Yalova toplantısına sunduğu yazıda, ihraçların 6 ncı Genel Kurul'da alınan kararları hiçe saymak anlamına geldiğini belirtmiş, bunun, «düşman karşısında parçalanmayı, güçsüz düşmeyi, geniş emekçi kitlelerin öncülüğü görevini yerine getirmemeyi, ulusal ve uluslararası saygınlığı yitirmeyi göze almak demek olduğunu» açıklamıştır.

Yeni Haber-İş Sendikası Merkez Yürütme Kurul da, DİSK'in Yalova'da toplanan Başkanlar Konseyi ve Yönetim Kurulu Ortak toplantısına sunduğu yazıda, ihraç kararlarının hayatın pratiğinde geçersiz kalmaya mahkum olduğunu belirtiyor, alınan kararların bir an önce kaldırılması gereğine işaret ederek, DİSK'in bir dönemeç içinde bulunduğuna dikkat çekiyor. Daha birçok DİSK üyesi sendikanın bu kararları benimsemediği ve bu tepkilerin artacağı açıktır.

Tüm bu gelişmelerde, elbet, sosyal demokrasinin sağ kanat yöneticileri de özel bir rol oynuyor. Yeri gelmişken şu gerçeği belirtmek gerek. 1977 sonunda işbirlikçi tekellere güven vermek için DİSK yönetiminde yapılan değişiklik, istenilen sonucu pek vermedi. Bu değişim, sınıf sendikacılığının gelişmesini, yeni mevziler kazanmasını önleyemedi. Aksine tabansız Işıklar'a, bir de peşpeşe Güvenler, Nebioğulları katıldı. Sınıf sendikacılığı bayrağını yükseltenler, DİSK içinde en güçlü olma konumlarını daha da geliştirdiler. DİSK'in, sınıf sendikacılığı yolundan kopartılamayacağını bir kez daha kanıtladılar. Bugün ihraç karşısında «tasfiyeciler tasfiye ediliyor» diye çığlıklarla oportünizmin, siyasal miyopluğun ve antikomünizmin batağında çırpınanların bu savaşta nerelerde dolaşıp durduklarını bir kez daha düşünmeleri gerek.

Tekelci sermayenin sendikal hareket içindeki görevlileri ve sosyal demokrasinin sağ kanat temsilcileri, işte böylesi bir dönemde, DİSK'teki bu gelişimi, sınıf sendikalarını dışlayarak, onları ihraç ederek durdurma yolunu izliyorlar. Aynı anda gerici faşist sendika ağalarına, Şide'lere, Başoğulları'na, Amerikan sendikacılığına karşı Türk-İş içinde yükselen savaşımı, uzlaşmacı konumlara sürüklemek için ellerinden gelen herşeyi yapıyorlar.

Tekelci sermayenin politik kurmayları, bu arada sosyal demokrasinin sağ kanat temsilcileri, Türk-İş'ten sonra, son önlemler paketiyle DİSK'i de «toplumsal anlaşma»nın burgacına sokarak ve aynı anda ihraç kararları ile DİSK'i etkisizleştirerek, hem sendikal hareketi denetimleri altına almayı hem de sınıf sendikacılığı hareketini yalıtlamayı umuyorlar. Hesapları budur.

Ancak, Türkiye işçi sınıfı, sarı sendikacılarla, tekellerle, kolkola girenlerin, sınıf uzlaşmacılarının bu amansız saldırılarına rağmen, sınıf sendikacılığının bayrağını yere düşürmeyecek. İçi boş, salt bir dileği yansıtan sözler değildir bunlar.. Altı çizili olarak belirtilmesi gereken şudur: Bütün bu oyunlar tek tek boşa çıkartılacaktır. **Sınıf sendikacılığı ilkelerine bağlı tüm işçilerin birliği, DİSK'i parçalayanlara gereken yanıtı** mutlaka **verecektir. Komünist, sosyalist, sosyal demokrat işçiler sınıf ve kitle sendikacılığının birliğini, tekellerin, hükümetin, sınıf uzlaşmacılarının saldırılarına karşı omuz omuza savaşacaklardır. İşçilerin politik ve sendikal birliği yolunda atılacak adımlar bu saldırıyı püskürtecek ve işçi sınıfının yeni kazanımlar elde etmesinde belirleyici rol oynayacaktır.**

Nitekim, pek çok ilerici kitle ve meslek örgütü, bu arada 70'i aşkın CHP'li parlamenter, **DİSK yönetiminin ihraç kararlarına karşı çıkmışlar, bu yolda çeşitli açıklamalar yapmışlardır. DİSK'in uzun savaşımlar sonucu saygın ve etkin bir duruma geldiğini belirten CHP'li milletvekili ve senatörler, bu tür girişimlerin, DİSK'in güçsüzleşmesine neden olacağını belirtmişler bu arada, DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı ilkesine uygun olarak hareket etmesinin antifaşist -antiemperyalist savaşıma büyük katkısı olacağını da kaydetmişlerdir. Demokratik kitle ve meslek örgütlerinden yükselen sesler de, DİSK'i, bu girişimi nedeniyle mahkum etmiştir.** «DİSK'in bayrağını açan ve onu bugüne dek ülkenin dört bucağında faşizme ve tekellere karşı onurla dalgalandıran Maden-İş'siz, Bank-Sen'siz, Baysen'siz bir **DİSK** düşünebilmenin ve bu yönde bir girişimde bulunabilmenin ancak işçi sınıfı **hamuru** ile yoğrulmamış olanlara **özgü» olduğu belirtilmiştir.**

Bu ihraç kararlarına karşı çıkmak, DİSK'in birliğinin sağlanması için savaşmak, her yurtseverin, demokratın görevidir. Çünkü bu karara karşı sessiz kalmak, tekellerle uzlaşmaya, bunalımın tüm yükünü işçilere, emekçi halka bindirmeye karşı da sessiz kalmak anlamına gelecektir.

LAMA

yaşama ve çalışma koşullarına kavuşması için verdikleri kararlı savaşımla, kendi güçleriyle başa çıkamıyacaklarının geçmiş deneylerden bilincinde olan tekeller, işveren örgütleri en tehlikeli sınıf düşmanlarından saydıkları sendikalarımızı en çetin anda yalnız yakalama olanağının doğduğu sevincine kapılacaklar, tekellerin karşısında işçi sınıfının birliğinin zedelenmiş olarak çıkmasından yarar umacaklardır.

Ekonomik bunalımı daha da derinleştirmeyi amaçlayan emperyalizmin ekonomik örgütleri, ülkemizde yeni ölüm harmanları açma niyetindeki askersel örgtüler, IMF"ler, NATO'lar, bu girişimleri işçi ve emekçi yığınlara kabul ettirmek için şimdi çok daha elverişli koşullar oluştuğunu umacaklar, işçi sınıfı hareketini denetimleri altına alabileceklerini sanacaklardır.

İşçi sınıfımızın, ilerici demokratik güçlerin demokrasiyi koruma ve genişletme savaşımındaki kararlılığı nedeniyle şimdiye kadar uğrunda her şeyi göze aldıkları faşist bir darbeyi gerçekleştirme olanağı bulamayan faşist odakların ilerici güçler cephesinde yeni bir gedik bulma ile darbe hevesleri artacaktır.

Sınıf sendikalarına işçi sınıfı hareketine saldırı için fırsat ve bahane arayanlar, yeni 12 Mart'lar için dayanak noktaları arayanlar DİSK Onur Kurulu'nun karar gerekçesini önümüzdeki günlerde ellerinden eksik etmeyeceklerdir. Birçok sendikanın ve sendikamız işyeri temsilcilerinin ev adreslerinin toplandığı, bölge ve şube binalarımızın ardarda basıldığı bir ortamda bu kararı alanlar, yarın sendikalarımıza ve üyelerimize olan baskılar arttığında, karanlık güçlere yardımcı olmanın sorumluluğunu da taşıyacaklardır.

Ancak, tüm DİSK üyesi sendikaların, DİSK üyesi işçilerin, tüm sınıf bilinçli işçilerin birliği, savaşım gücü, bilinci tüm emekçi sınıfların, ilerici demokratik güçlerin antiemperyalist, antifaşist, antitekel birliği, 15-16 Haziran'da, 12 Mart faşizminden çıkışta, DGM saavşımlarında, 20 Mart'larda olduğu gibi yerli ve yabancı tekellerin, gerici güçlerin umutlarını boşa çıkarmağa yetecek güçtedir. Sendikalarımız tekelleri alt edecek güçtedir. İşçi sınıfının birleşik, örgütlü gücü yenilmezdir.

ANA SORUN DİSK'TE YÖNETİM BUNALIMDIR

Bu kararlar, 6. Genel Kurul'dan bu yana DİSK yönetiminin sürdürdüğü istikrarsız politikasının ve içine düştüğü yönetim bunalımının bir sonucudur. En üst düzeyde bazı yöneticiler bu süre içinde, kendi sendikalarındaki tabanın desteğini kaybetmişler ve Genel Kurullarında yöneticilik görevlerinden uzaklaştırılmışlardır. DİSK Genel Başkan Vekilleri Rıza GÜVEN ve Kemal NEBİOĞLU ile Genel Yürütme Kurulu üyesi Tuncer KOCAMANOĞLU, sendikalarının son Genel Kurullarında seçilememişler, zaten hiç bir tabanı temsil etmeyen Genel Sekreter Fehmi IŞIKLAR'ın ise Maden-İş Sendikasıyla üyelik bağı dışında hiç bir ilişkisi yoktur. Yine aynı süre içinde bu yöneticiler, DİSK'e bağlı sendikalar arasında ayırımcılık gözeten bir anlayışla -ki Gıda-İş ve Tekstil sendikalarının Genel Kurullarında, sınıf ve kitle sendikacılığı temelinde oluşan ittifakların yönetime gelmesini gericilik diye niteliyerek bu ayırımcılıklarını belgelemişlerdir.- Sendikalarımızı sürekli dışlama çabası içinde olmuşlardır. Bu tutum öylesi düzeylere ulaşmıştır ki, 15-16 Haziran kutlama toplantısına sendikacılarımızın katılımı DİSK'in ayrımcı yöneticileri tarafından engellenmiştir. Bu amaçla sendikalarımızın, DİSK'ten ayrılarak yeni bir konfederasyon kuracağı yolunda, hiç bir dayanağı olmayan söylentiler de çıkarılmış, ancak ilkeli ve sorumlu davranışlarımızla bu çabalar boşa çıkarılmıştır. İşçi sınıfının birliği ilkesine herkesten çok bağlı olan bizleri böylesi girişimlere itmeye hiç kimsenin gücü yetmemiştir ve yetmeyecektir. Sendikalarımız DİSK'in birliğini sonuna kadar savunacaklardır'

İHRAÇ KARARLARI GEÇERSİZDİR

DİSK Yönetim Kuurlu'nun girişimiyle DİSK Onur Kurulu'nun **oy çokluğuyla** aldığı karar DİSK Anatüzüğüne ve yasalara aykırı bir karardır. Sendikalarımız DİSK Onur Kurulu'na önce tek bir gerekçeyle ve usulsüz olarak sevkedilmiş, bu tutmayınca gerekçeler usulsüz bir şekilde genişletilmiş, böylece önyargılı bir işlem yapılmıştır. Öte yandan haklarında geçici ya da kesin ihraç kararları verilmiş olan yöneticilerimizin önceden Onur Kurulu'na sevkedilmemiş olduğu ve Onur Kurulu'nun DİSK Anatüzüğüne göre kişiler hakkında işlem yapma yetkisi olmadığı da açıktır. Sendikalar hakkında alınan karar da tüzüğe uygun değildir. Kısacası alınan kararlar hukuken kesinlikle geçersizdir.

Hiç bir güç bizleri, kan ve can verdiğimiz, ilkelerine sonuna kadar sadık kaldığımız ve kalacağımız DİSK'in dışına düşüremiyecek, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı selinin önünü durduramıyacaktır. İşçi ve emekçi kitlelerinin haklarının tekelci sermayeye peşkeş çekilmesine, faşizmin geçit bulmasına izin verilmeyecektir.

Tüm ilerici ve demokratik güçlerin ve örgütlerin, işçi sınıfımızın birliği karşısında takındıkları duyarlılığa uygun olarak tavır alacağına ve DİSK üyesi sendikaların, üst örgütümüzü bunalımdan bir an önce çıkarmak için bilinç ve sorumlulukla davranacağına inanıyoruz.

Sendikalarımız önümüzdeki günlerde Genel Temsilciler Meclislerini toplayacaklar ve kararı tabana açıklayacaklardır. Başta Sayın Abdullah Baştürk olmak üzere, tüm DİSK yöneticilerini bu kararı açıklamak ve tabanın bu kararı nasıl karşıladığını görmek üzere toplantılara davet ediyoruz.»

Camp David'e karşı çıkmak

ABD Başkanı Carter, Mısır ile İsrail arasında mekik dokuyarak, politik iflas tehlikesini göze alarak, çeşitli spekülasyonlara başvurarak, Amerikan emperyalizminin, İsrail saldırganlarının ve gerici Arap rejimlerinin Ortadoğu'daki konumlarını güçlendirmek amacıyla, barış maskesi altında, yeni girişimlerde bulunuyor. Carter'in önerileri, Mısır ve İsrail Parlamentolarında da onaylandı. Ortadoğu'dan binlerce kilometre uzakta, ABD'deki Camp David'de kapalı kapılar ardında bağlanan Mısır-İsrail anlaşması nihayet imzalandı.

Filistin halkının varlığını tümüyle inkâr eden bu komplo, İran'daki yeni gelişmeler, CENTO'nun iflası gibi olaylar sonucu Ortadoğu'da daha da gerileyen emperyalizme bir takım yeni askersel konumlar getiriyor. İsrail, ABD'ye, topraklar üzerinde iki yeni üs verirken, Sedat rejimi, Mısır halkının Nasır önderliğinde kan bahasına elde ettiği bağımsızlığını bir kez daha satılığa çıkarıyor. İsrail'in Sina'da boşaltacağı topraklarda yeni ABD üsleri kurulurken, ABD'nin ölüm gemileri de Süveyş kanalından kontrolsüz geçebilecek. Bunlara karşılık, emperyalizm, hem Mısır'a hem de İsrail'e dörder milyar dolarlık askersel «yardım» yapıyor.

Bu arada iflas eden CENTO'nun yerine Ortadoğu'da yeni bir askersel blok kurulması planı gündeme geldi. Suudi Arabistan, Mısır ve İsrail'in yanısıra Türkiye'nin bu yeni blokta yer alabileceği söylentileri yaygınlaştı. NATO görevlileri Türkiye'ye gelip gidiyor. Ve bütün bu gelişmeler arasında, Türkiye hükümeti birçok uluslararası platformda Ortadoğu'da kalıcı ve adil bir barışın kurulmasının gereğini savunur görünüyor.

Hükümet bu istemleri sıralamakla, bunları uluslararası bir platformda savunmakla, Camp David komplosuna karşı çıkmaktadır. Bu, ilk bakışta sevinilecek bir olumluluktur. Ne yazık ki, Türkiye'nin uluslararası saygınlığını artıracak bu politika, ilkeli, tutarlı, güvenilir dayanaklardan yoksundur.

Hükümet Filistin halkının tek yasal temsilcisi olarak Filistin Kurtuluş Örgütü'nü tanıdığını söylüyor. Ama uzun zamandan beri söz verdiği halde FKÖ'nün Türkiye'de bir büro açması birtürlü gerçekleştirilmiyor. Bu bir çelişki değil midir?

Camp David'e karşı çıkmak, emperyalizme, onun karanlık girişimlerine karşı çıkmak, halkların ulusal bağımsızlığını savunmak demektir. Filistin halkının çıkarlarını savunmak, bu bölgede yeni ABD üslerinin kurulmasına karşı çıkmak, Türkiye halkının çıkarlarını savunmakla, Türkiye'de yeni ABD ve NATO üslerinin kuurlmasını engellemekle olur. Oysa hükümet, NATO'ya, ABD'ye yeni üs olanakları tanıyarak, belimizi büken NATO harcamalarının daha da artırılmasına ses çıkarmayarak, NATO'da kalarak, Türkiye'de Filistin konusunda savunduklarının tam tersini uygulamaktadır.

Camp David komplosuna karşı çıkmanın, Filistin halkının haklarını savunmanın, emperyalizme karşı olmanın -eğer bu konumlar içtenlikle benimseniyorsa- gerekleri bunlardır. Bu gerekleri yerine getirmemek ise, uluslararası platformlarda her zaman kuşkuyla karşılanır. Hükümetin ilişki kurmak için çırpındığı bağlantısızlar hareketi, böyle bir politikayı güvenilmez ve tutarsız görür. Ve de en sonunda, hükümetin şu anda dış ilişkilerle ilgili her konuda düştüğü «Ne İsa'ya, ne Musa'ya yaranamama» durumuna düşülür.

Ders alan Pekin yönetimi oldu

- **HALÂ ÇOK SAYIDA ÇİNLİ ASKER VİETNAM TOPRAKLARINDA BULUNUYOR.**
- **ÇİNLİ BİRLİKLERİN AKIL ALMAZ VAHŞETİ BİR KOMİSYON TARAFINDAN BELGELENİYOR**

Vietnam'da Çinli askerlerden arta kalanlar...

Maocu Pekin yöneticileri - nin direktifiyle Vietnam topraklarına saldıran Çin birlikleri, geçen hafta Vietnam ordusunun önünden kaçarak geri çekilmek zorunda kaldı. Pekin yöneticileri «ders vereceğiz» iddiasıyla başlattıkları Vietnam saldırısını durdurmak, birliklerinin büyük bir bölümünü geri çekmek zorunda kaldılar. Emperyalizmle savaşta bilenmiş Vietnam halkı, bu kez de maocu saldırganlara unutamayacakları bir ders verdi.

Bu arada Lang Son, Coa Bang ve Huan Lien Son eyaletlerinde halâ çok sayıda Çinli askerin bulunduğu, Pekin yönetiminin, açıkladığının tersine henüz tüm askerlerini geri çekmediği bildirildi. Vietnam Dışişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, en son Çin askeri Vietnam toprağından çıkana dek savaşın süreceği bir kez daha vurgulanırken, iki ülke arasındaki tarihsel sınırın da hiçbir şekilde değiştirilmeyeceği tekrarlandı.

Öte yandan Vietnam'da, işgalci Çin birliklerinin vahşetini belgelemek üzere bir komisyon kurulduğu, komisyonun ilk çalışmalarını tamamladığı açıklandı. Bildirildiğine göre maocu saldırganlar, Bat Stat bölgesinde 100 çocuğu boğazından keserek öldürdüler, Cao Bang eyaletindeki Dong Tuc köyünde, köylüleri öldürüp tümünü kuyün çeşmesine attılar. İşgal etikleri bölgelerdeki tüm binaları yakıp yıkan Çin birliklerinin özellikle hamile kadınların karınlarını bıçakladıkları ortaya çıkarıldı.

Maocu Pekin yöneticilerinin Laos'a karşı saldırılar düzenlemeleri, Çin-Laos sınır boyunda provokasyonlara başvurmaları üzerine bir bildiri yayınlayan Laos Devrimci Halk Partisi Merkez Komitesi, Laos halkını uyanık olmaya ve tüm gücünü Pekin'den gelebilecek herhangi bir saldırıya karşı seferber etmeye çağırdı.

Bu arada Kamboçya'da kuruluş çalışmalarının yoğunluk kazandığı, maocu Pol-Pot/Ian Sary kliğinin yerle bir ettiği ülkenin yeniden inşası için tüm halkın seferber olduğu bildirildi. Kamboçya'yı ziyaret eden Laos Devlet Başkanı Sou Fanuvoung onuruna Phnom Penh'de düzenlenen bir mitingde konuşan Kamboçya'nın Kurtuluşu İçin Ulusal Birlik Cephesi ve Devrimci Halk Konseyi Başkanı Heng Samrin, Laos, Kamboçya ve Vietnam halklarının dost olduklarını, dost kalacaklarını söyledi. Samrin, Kamboçya'nın sosyalist ülkeler başta olmak üzere, tüm ilerici insanlığın desteğiyle kısa sürede yeniden hayata döneceğine inandığını bildirdi.

Bu arada Tayland Başbakanı Kriansak Chamamand, Sovyetler Birliğine resmi bir ziyaret yaptı. Özellikle Güneydoğu Asya'daki gelişmelerin ele alındığı görüşmelerden sonra yayınlanan bildiride, tarafların Asya'da barış, güvenlik ve işbirliği yanlısı olduklarına iliş - kin bölüm dikkat çekti. SBKP Genel Sekreteri ve Yüksek Şura Prezidyumu Başkanı Leonid Brejnev tarafından da kabul edilen Tayland Başbakanı, Tayland-Sovyetler Birliği ilişkilerinin gelişmesinden yana olduğunu belirtti.

Irak Komünist Partisi 45 yaşında

31 Mart 1934'de Yusuf Selman (Fehd) ve Selam Adil tarafından kurulan Irak Komünist Partisi 45 yaşında. Iraklı komünistler, partilerinin kuruluş yıldönümünü, Irak halkını sosyalizme ulaştırmak, emperyalizmin Ortadoğu'daki planlarını boşa çıkarmak için, Filistin halkının özgürlük savaşımıyla dayanışarak ve proleter enternasyonalizminin ön saflarında yürüyerek kutluyorlar.

Ancak Irak'da iktidarda bulunan Baas Partisi, aynı zamanda cephe ortağı olan Irak Komünist Partisi üzerindeki baskılarını gün geçtikçe yoğunlaştırıyor. Bir yılı aşkın bir süreden beri dozu giderek artırılan antikomünist kampanya sonucunda, Irak'da tutuklu bulunan komünistlerin sayısı 30 bini buldu. Komünistlere işkence yapıldığı, kimi faşist rejimlerdeki baskı yöntemlerinin uygulandığı, Irak Komünist Partisi'ne sempati gösterenlerin de kitle halinde kovuşturuldukları gelen haberler arasında. En son olarak da Irak Komünist Partisi'nin merkez organı «Tarik El-Şaab» gazetesi yasaklandı.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Organı Pravda, Irak'daki gelişmeleri ele alan bir yazısında şöyle diyor: «Irak'da son günlerde ilerici ulusal cephenin zayıflamasını ve parçalanmasını doğuracak bazı üzücü olaylar meydana gelmektedir. Irak'da ilerici güçlerin başarısının önkoşulu, bu güçlerin birliğidir.

SAVAŞ YOLU, tüm Türkiyeli ilericilerle, demokratlarla, sosyalistlerle, komünistlerle birlikte, Partililerinin 45. yıldönümünü olağanüstü zor koşullar altında ve fakat savaş azmiyle dopdolu kutlayan Irak'lı komünistlerle dayanışmasını dile getirmeyi, bir görev saymaktadır. Irak'lı komünistler, yalnız değiller. Dünyanın dört bir yanından dayanışma yükseliyor.

E. Papayoannu

« Kıbrıs halkı emperyalizmin tuzaklarına direnmede kararlıdır »

● «KIBRIS'IN HER İKİ TOPLUMU, AYNİ ZAMANDA ADA'DA VAROLAN İNGİLİZ ÜSLERİNİN SÖKÜLÜP ATILMASI İÇİN ORTAK SAVAŞIM VERİYORLAR.»

Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi (AKEL) Genel Sekreteri Ezekias Papayoannu SAVAŞ YOLU'nun sorularını yanıtladı. Aşağıda, dünya işçi sınıfı hareketinin seçkin üyelerinden Papayoannu ile yaptığımız söyleyişi aynen yayınlıyoruz:

SAVAŞ YOLU: Sayın Papayoannu, AKEL delegasyonu başkanı olarak Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs ülkeleri komünist partilerinin buluşmasına katıldınız. Bu toplantının sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

PAPAYOANNU: Önce şunu söylemeliyim: Bu buluşma, üç parti arasındaki kardeşçe bağlılığı yeniledi ve güçlendirdi. Bildiğiniz gibi, bu üç parti arasındaki dostluk ve işbirliği gelenekseldir. İdeolojik ve politik konularda aynı görüşle ri ve aynı bölge üzerinde sorumluluğu paylaşıyoruz.

Buluşma sırasında bugün her bir ülkenin içinde bulunduğu son durum, partilerin karşılaştıkları sorunlar üzerinde görüş değiş-tokuşunda bulunuldu.

Ayrıca, dünyadaki ve özellikle bölgemizdeki son değişimler üzerinde duruldu. Emperyalizmin, halklarımız ve ülkelerimize karşı hazırladığı tuzaklara ve bu tuzakların taşıdığı tehlikelere dikkat çekildi.

Bundan çıkarılan sonuç, bu tehlikeye karşı, eylemlerin yoğunlaştırılması, daha sıkı bir eşgüdümün sağlanması, ortak eylemler ve partilerimiz ve halklarımız arasında enternasyonalist dayanışmanın güçlendirilmesi konusunda varılan görüşbirliğidir.

Şunu da belirteyim: Bunların dışında, İ. Bilen yoldaş gibi eski dostları, saygıdeğer yoldaşları görmek, yeni, genç yoldaşları tanımak her zaman büyük bir mutluluk oluyor.

SAVAŞ YOLU: Şu sırada, ülkenizde antiemperyalist savaşımın karakteristik yönleri nelerdir?

PAPAYOANNU: Ülkemde, yalnız komünistlerin değil, tüm halkın farkında ve bilincinde olduğu bir şey var: Kıbrıs'ın baş düşmanı emperyalizm, öncelikle Amerikan emperyalizmi ve onun saldırgan gücü NATO'dur. Gerçekte Rum ve Türk, tüm Kıbrıs halkı emperyalist tuzakların kurbanıdır. Hepsi Kıbrıs'ın evlâtlarıdır. Onların ve vatanlarının gelecekleri ortak anti-emperyalist savaşımı gerektiriyor.

Kıbrıs halkı emperyalizmin tuzaklarına karşı direnmekte kararlıdır. Baş sorumlu olduğu, kendi yarattığı Kıbrıs sorununun çözümünde, aracı rolü oynamak isteyen emperyalizme Kıbrıs sorununa karışma hakkı tanımıyor. ABD, İngiltere ve Kanada'nın birlikte hazırladıkları «Kıbrıs sorununun çözümü için çerçeve plânı»nın geri çevrilmesi bunun kanıtıdır. Yeniden belirteyim: Kıbrıs halkı sorunu Birleşmiş Milletler çerçevesinde tutmaya kararlıdır.

Kıbrıs'ın her iki toplumu, Kıbrıs'ın toprak bütünlüğünün yeniden sağlanması ve kalıcı olması, Adanın bağlantısızlığı, NATO ve Amerika'nın yalnızca yeni üsler kurmasının engellenmesi değil, aynı zamanda Adada var olan İngiliz üslerinin sökülüp atılması için ortak savaşım veriyorlar.

SAVAŞ YOLU: Bildiğiniz gibi, Türkiye'de, Türkiye Komünist Partisi Programı'nı legal olarak yayınlamaktan ötürü, Ürün Yayınevi sorumlusu Türk Ceza Yasasının 142. maddesinden yargılanıyor. Ulusal ve uluslararası alanda gösterilen dayanışma sonunda, mahkeme, geçenlerde davayı, Anayasa Mahkemesine göndermeyi kararlaştırdı. Siz, demokratik güçlerin bu başarısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

PAPAYOANNU: Herşeyden önce şunu söylemeliyim: Ürün davasına yardım eden enternasyonalist dayanışmada partimizin de katkısının olmasından büyük sevinç duyuyoruz. Ayrıca Anayasa Mahkemesinin bu konuda, özgürlüklerden yana bir karar vermesini dileriz.

Günümüz dünyasında ve özellikle Avrupa'da anti-demokratik yasaların, demokratik haklar ve basın özgürlüğü üzerindeki baskıların sürdürülmesinin hiç de kolay olmadığı ortadadır. Yalnız objektif enformasyon veren yayın organı Ürün üzerindeki baskıları değil, kardeş Türkiye Komünist Partisi'nin de legal olarak çalışmasını engelleyen yasaklar da kalkmalıdır. Bunun Türkiye'nin, demokrasinin yararına olacağına inanıyoruz.

Dünyadaki diğer benzer davalar gibi, Ürün davası da, adalet, özgürlük, insan hakları ve sosyal ilerleme için savaşım veren tüm halklar için uluslararası demokratik dayanışmanın ne denli güçlü bir silâh olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Buna ne kadar yüksek değer biçsek azdır.

(NOT: Bu konuşma, Anayasa Mahkemesi'nin 142. maddeyi sıkıyönetime gönderme kararından önce yapılmıştır.)

Afganistan halkı emperyalist - maocu komployu püskürtüyor

Uzun bir süreden beri emperyalizm ile Pekin yöneticilerinin Afganistan'a karşı yürüttükleri kampanya, geçtiğimiz hafta içerisinde bir darbe denemesine tırmandırıldı. Afganistan sınırını geçen 4 binin üzerindeki paralı asker, Devrimci Halk Partisi'ne ve devrimci hükümete karşı açık silâhlı saldırıya başvurdu.

Ajanslar, Afganistan'daki demokratik devrim sonrasında alınan ilerici önlemlerin emperyalizmin direnciyle karşılaştığını bildirirken, maocu Pekin yöneticileri nin de uzun bir zamandan beri Afganistan halkına karşı girişilecek bir eylemde kullanılacak paralı askerlerin bir bölümünü eğittiklerini açıkladılar.

Geçtiğimiz hafta Güneydeki Herat bölgesinde saldırıya geçen paralı askerlerin üzerinde bol miktarda dolar ve belge bulunduğu, bu belgelerin Afganistan'daki ilerleme sürecine yönelik karanlık girişimlere ışık tuttuğu haber verildi.

Öte yandan ülkenin dört bir yanında düzenlenen miting ve gösterilerde gerici saldırının püskürtülmesi coşkuyla kutlandı. İşçiler köylüler, memurlar, gençler, kadınlar ve aydınlar, Devrimci Halk Partisi'nin politikasını koşulsuz olarak desteklediklerini açıkladılar.

Maocu Pekin yönetiminin desteklediği bir başka karşı saldırının da bastırıldığı açıklandı. Ülkenin Farhar ve Takhar eyaletlerinde patlak veren gerici ayaklanma, halkın da yardımıyla etkisiz hale getirildi.

Afganistan Demokratik Cumhuriyeti Başbakanı Nur Muhammed Taraki de Uluslararası Irk Ayrımıyla Savaşım Günü nedeniyle Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim'a bir mesaj gönderdi ve Afganistan halkının kendi yazgısını kendisinin belirlemesi hakkına karşı uzanacak her elin kırılacağını bildirdi. Afganistan'ın, ırk ayrımına, ırkçılığa, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe karşı savaşımın kararlı bir neferi olduğunu belirten Taraki, «müslümanlara karşı kıyım» propagandasının, emperyalizmin kitle iletişim araçları tarafından CIA ile maocu Pekin yönetiminin komplosunu haklı göstermeye yönelik bir yalan olduğunu da sözlerine ekledi.

ABD'de 41 milyon insanın, ırkçılığın kurbanı olduğu açıklandı

Birleşmiş Milletler Uluslararası Irkçılıkla Savaşım gününde yapılan bir açıklamada, ABD'de 41 milyonun üzerinde azınlığın ırkçılığın kurbanı olduğu, aşağılandığı ve çeşitli haklardan yoksun bırakıldığı bildirildi. Kongre üyesi Edward Roybal, Mayland Üniversitesinde verdiği konferansta, Amerika'daki ırk ayrımın her geçen gün yeni boyutlara vardırılmak istendiğine dikkat çekti ve 41 milyon azınlık içinde her dört kişiden birinin işsiz gezdiğini açıkladı.

TUDEH'in yayın organı legal olarak çıkıyor

İran'lı komünistlerin örgütü TUDEH'in merkez yayın organı «Mordom» un legal olarak yayınlanmaya başlandığı açıklandı. Ajans France Press'in haberine göre, Mordom'un ilk sayısı, TUDEH' in ülkedeki tüm ilerici, demokrat güçlere yaptığı cephe birliği çağrısına ayrılmış bulunuyor. Mordom'un legal olarak yayınlanmaya başlamasının İran'da büyük bir coşkuyla karşılandığı, bununla, İran için yepyeni bir dönemi müjdelediği haber veriliyor.

Portekiz'de komünistler hükümetin değişmesinden yana

Portekiz Komünist Partisi Politik Komisyonu tarafından yayınlanan bir bildiride, gerici Mota Pinto hükümetinin kısa süre içinde demokrat bir hükümet ile değiştirilmesi istendi. Pinto hükümetinin tarım reformuna karşı saldırısının büyük boyutlar aldığının açıklandığı bildiride, ülkenin hızla ciddi iç gerginlikler içine sürüklendiğine dikkat çekildi.

Portekizli komünistlerin, demokrat bir hükümetin kurulabilmesi için tüm güçlerle işbirliği yapmaya hazır olduklarının açıklandığı bildiride, kısa erimde tek çıkar yol olarak Anayasaya uygun erken seçimlerin gerçekleştirilmesi gösteriliyor.

ABD Norveç'i İsrail'e petrol satmaya zorluyor

Oslo basınının bildirdiğine göre, ABD Norveç hükümetine, İsrail'e Kuzey Denizi'nden çıkan petrolü satması için baskı yapmaya başladı. İran'ın İsrail'e petrol satmama kararından sonra İsrail'in zor durumda kalması üzerine ABD, Meksika ve İngiltere ile birlikte Norveç'in de bu ülkeye petrol satmasını istiyor. Norveç Başbakanı Odvar Nordli ise, basına yaptığı açıklamada, Norveç'in Arap ülkeleriyle iyi ilişkilerini bozmak istemediğini, ayrıca ülkenin fazladan petrol satacak durumda bulunmadığını bildirdi.

Yığınlarla birlikte yığınların önünde

İ. BİLEN
(TKP MK Genel Sekreteri)

TÜRKİYE, derin ekonomik, sosyal ve politik bunalımların burgacında kıvranıyor. Bunalım, emperyalizme bağımlılık nedeniyle daha da ağırlaşıyor. Toplumsal çelişkiler keskinleşiyor. Sınıf savaşları sertleşiyor. Bir yandan işçi sınıfı politik etkinliğini arttırıyor. TKP'nin yığınların savaşlarını yönetme yeteneği güçleniyor. Bunların sonucunda ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin olanakları gelişiyor. Öte yandan, emperyalizm ülkemizde faşist tırmanışı biteviye kışkırtıyor. Militarist kliğin dayatmasıyla, CHP ağırlıklı hükümetin boyun eğmesiyle işbirlikçi, tekelci burjuvazi sıkıyönetimi halkımızın karşısına dikiyor. Bütün bunlar, egemen sınıfların olağan yöntemlerle kolay kolay hükümet edemediklerini sergiliyor.

Bölgemizde durum

Barış ve yumuşama sürecinin ilerlemesi koşullarında dünyada olduğu gibi bölgemizde de güçler dengesi, dünya devrim sürecinden yana daha da değişti. Afganistan ve Etyopya'da devrimci değişimlerden sonra, İran'daki halk ayaklanması sonucunda eli kanlı Şah'ın ülkeden kovulması bu gelişmenin somut örnekleridir.

Brzezinskiler, Kissingerler tehlike çanları çalıyor. Hint Okyanusu'ndan, Türkiye'ye ve oradan da Güney Afrika'ya kadar uzanan bir «bunalım yayı»ndan söz ediyorlar. Buralardaki, Yakın Doğu ve Akdeniz'deki sarsılan konumlarını başta askersel bloklarıyla, üsleriyle NATO'larla, CENTO'larla güçlendirmeye çabalıyorlar. Açıkça bu ülkelerin iç işlerine karışıyorlar.

Emperyalizmin, CIA'nın güdümündeki faşist saldırıların, Maraş kırımıyla doruğa ulaşması, sıkıyönetim dayatması rastlantı değildir. Bölgedeki durumla bağlıdır. Görülüyor: Washington NATO'yla CENTO arasında bağlantı halkasını oluşturan Türkiye üzerinde çok yönlü baskısını arttırıyor. Saldırı üslerini genişletiyor, yenilerini kuruyor. Birbiri ardına Ankara'ya gelen Amerikan diplomatları yeni kölelik anlaşmaları dayatıyor. Emperyalistler, Guadelup, Bonn toplantılarıyla, Türkiye'ye ekonomik şantaj yoluyla politik ve askersel ödünler koparmak girişimlerini yoğunlaştırıyor. Bu adımlar, Amerikan emperyalizminin, NATO üyelerine uzun erimli bir silâhlanma programı dayatmak, silâhlanma yarışını olağanüstü boyutlara vardırmak, emperyalist ülkeler arasındaki eşgüdümü sıklaştırmak, NATO'nun alanını, eylem çapını, görevlerini genişletmek, Pekin hegemonyacılarıyla bağlaşma sürecini hızlandırmak, NATO'nun Güney Doğu kanadındaki çatlağı onarmak planıyla bağlıdır.

Emperyalizmin saldırgan politikası, Ege, Kıbrıs, Filistin gibi sorunları barındıran bölgemizi barut fıçısına çeviriyor. Barış ve güvenliği tehlikeye atıyor. Halkımızın, Amerikan emperyalizmine, NATO'ya onların ülke içindeki dayanaklarına karşı savaşı her bakımdan güncelleşiyor.

TKP, CHP sağ kanadının Amerikan emperyalizmine ve onun NATO içindeki baş ortağı Federal Alman emperyalistlerine bağlılığı sürdürme politikasına karşı çıkıyor. Başta SSCB olmak üzere, sosyalist ülkelerle, bloklar dışı ülkelerle, bütün komşularımızla dostluk ve işbirliği ilişkilerinin geliştirilmesini savunuyor.

Emperyalizmin bütün askersel örgütlerinden, NATO'dan, CENTO'dan çıkmak, ABD ile imzalanan ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak, topraklarımızdaki tüm Amerikan üslerini söküp atmak, silâhlanma yarışına karşı çıkmak, bölgemizdeki tüm sorunları barışçı yoldan çözmek, TKP'nin barış ve ulusal bağımsızlık savaşının başlıca amaçlarıdır.

Yeni gelişmeler

Bölgedeki ve ülkemizdeki güçler oranını kendinden yana daha çok değiştirmek, konumunu pekiştirmek için, emperyalist çevrelerin sıkıyönetim dayatmasına hükümet boyun eğdi. Öte yandan bu durum onun açıkça iflâs eden politikasının bir sonucu olarak ortaya çıktı.

Sıkıyönetime gidilmesi, kuşkusuz, askersel bir diktatörlüğün kurulduğu anlamına gelmiyor. Ama bu, CHP ağırlıklı hükümetin bir yıldır uygulayageldiği politikada yeni bir evredir. Ordu üst yönetimi, NATO yanlısı generaller, gerici-faşist güçlerin ordu içindeki uzantıları ülke yönetiminde daha dolaysız söz sahibi olmuşlardır. Böylece işbirlikçi, tekelci burjuvazinin, gerici- faşist partilerin, Pekin yanlısı ve öteki Maocu grupların karşı-devrimci, barış düşmanı planlarını uygulayabilecekleri uygun bir ortam yaratılmıştır.

Sıkıyönetim ve emperyalizm

Burjuvazi, daha ilk günden, erke ayak basarken, sıkıyönetim uygulamalarına gitmiştir. 1909 yılından bu yana halkımız sıkıyönetimlerin katmerlisini görmüştür. Cumhuriyet döneminin 36 yılı böyle geçmiştir. Burjuvazi, ta baştan, daha Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın ölüm-kalım günlerinden, bu savaşın demokratik devrime dönüşmesine karşı çıktığı günden, bu silâhı halka karşı, devrim hareketine — işçi sınıfına, TKP'ye karşı kullanagelmiştir. Meclisten çıkarılan tüm sıkıyönetim yasaları, «Takrir-i Sükûn» da, «İstiklâl Mahkemeleri»de, hepsi bu yolda olmuştur. Burjuvazi, erkini egemenliğini böyle sürdürmüştür. Bunun uygulamasını orduya, onun başındaki militarist kliğe yaptırmıştır.

Burjuvazi erkini, halka karşı diktatorasını ordu dipçiğiyle desteklerken, memleketin iç ve dış konumuna, gelişmelerine, sınıf savaşımlarının yönlenmelerine göre sıkıyönetimlerin yönünü, dozunu ona göre ayarlamıştır. O dönemde emperyalizmle ve iç gericilikle uzlaşmalara gittiği zaman sıkıyönetimin biçimi, yöntemi başka olmuştur.

İşbirlikçi burjuvazi tekelci aşamaya geçerken, hele emperyalistlerin saldırganlık bloklarına — NATO'lara memleketi bağladıktan bu yana sıkıyönetimin kapsamı, içerikliği daha başka bir nitelik almıştır. Faşist biçimi hükümet uygulamaları, baskı, terör, son zamanlarda faşist tırmanış sıkıyönetimlerden giderek, daha çok kaynaklanmıştır. İşbirlikçi burjuvazi, gerici egemen çevreler, Amerikan boyunduruğunu, NATO kırbacını halka reva görmüştür. Amerikan emperyalistlerine, NATO'ya topraklarımızda saldırı üsleri ve orduyu NATO'nun komutasına vermiştir. Amerika'yla bir sürü, gizli açık kölelik anlaşmaları bağlamıştır. Bu anlaşmaları Amerikalılar, NATO'ya egemen olanlar sıkıyönetimle destekletiyor, kimi zaman dar boğazları bununla aşıyorlar. Amerikalı geldi, 1946'larda Peker hükümeti kenara itilmiş olan sıkıyönetimi yeniden dayattı. Bayar-Menderes çetesi, Amerikan emperyalistlerinin hesabına Türk askerlerini Korelere gönderdi, kırdırdı. Sıkıyönetim uyguladı. Amerikan ve NATO boyunduruğuna karşı memlekette direnişler yükselince: «Amerikalı-Yanki defol!» haykırışları, yürüyüşleri ortalıkta gürlemeğe başlayınca, işbirlikçi burjuvazi, 12 Mart'la, NATO'cu Cumhurbaşkanı, Genelkurmay başkanı, militarist paşalarıyla halkın, ilerici güçlerin karşısına dikildi. Orduyu bu güçlerin üzerine sürdü. Kontr-gerillayı ortaya çıkardı. Bununla faşist tırmanışı destekledi. Faşist Türkeş'i destekleyen ve sonra AP'den senatör olan faşist Türünler, Amerikan emperyalistlerini, Batı Alman militaristlerini destekleme yoluyla doruğa yükseldiler.

Hükümetin konumu

Bugün uygulanan sıkıyönetim NATO'ya egemen emperyalist çevrelerin etkisi dışında değildir. CHP ağırlıklı hükümet, bu partinin sağ kanadı — Ecevit kolu, hükümet programlarında NATO'ya, ikili anlaşmalara bağlı kalacaklarını açıkladılar. Bununla, NATO'nun koştuğu bütün koşulları da yüklenmişlerdir. Sonra, Ecevit daha önceki hükümeti zamanında, gene NATO ve Amerikan planlarına uygun biçimde Kıbrıs'a ordu çıkardı. Memlekette sıkıyönetim kurdu. «Kıbrıs'a barış götürüyorum» dedi, kan döktü. Şimdi de «demokrasiyi koruma» dedi, sıkıyönetim geldi. Baskının sivri ucu gene halka, işçi sınıfına, ilerici örgütlere, komünistlere, sosyalistlere yöneltildi. Ortalığı kana boğan, yığınsal kırımlar, talanlar, baskınlar yapan faşist güçler ortada durup duruyor. Türkeş, Demirel, «Hükümet devrilmelidir» diyor. Çağrılar yapıyor. Hükümette ses yok.

Bütün bu kışkırtmalar, ayak oyunları, terör, bu tutum Amerika'nın, NATO'nun planlarıyla bağlıdır. Amerikan emperyalizmi İran'da, ulusal çapta, yığınsal bir halk hareketi patlamasıyla karşı karşıya gelmiştir. Patlama Şah'ı uçurdu. Bu sel, giderek Amerikan hegemonyasına karşı gelişiyor. Carter hükümeti, Pentagon, uçak gemilerini, donanmasını İran deniz sularına sürdü. Ama daha ileri gidemedi. Buna karşılık başka bir şey yaptı. İran'daki saldırı üslerinin önemli donatımlarını, uçaklarını, füzelerini Türkiye'deki üslerine: İncirliğe, Pirinçliğe ve öteki yerlere aktardı. Bütün bunları kolayca yapabilmek için, CIA Türkiye'de eli altındaki bütün karanlık, en geri güçleri, ajanlarını, faşistleri, Maocuları, ordunun tepesindeki adamlarını harekete getirdi. Sıkıyönetim kararının Meclis'ten, bütün partilerin desteklemesiyle çıkması, Demirellerin, Türkeşlerin buna göbek atması Amerikan emperyalizmine yarandıklarının sevinciydi.

Birçokları, sıkıyönetim uygulamasını bu somut durumun, oluşumunun dışında ele alıyor. Olayın bir yanını görüyor, ötekini unutuyor. **Lenin şöyle der: «Marsist durum değerlendirmesinde olası olandan değil, gerçek olandan hareket etmelidir».** Sıkıyönetim öncesi ve uygulanmaya başlar başlamaz, Amerikan diplomatları, Dışişleri Bakan yardımcısı, değişik ajanları, adamları, NATO yöneticileri Ankara'ya, Çankaya'ya akın etti durdular. Bütün bu olayların nesnel ve öznel birbiriyle bağlarını görmemek körlük olur. Bütün bu Amerikan entrikaları, baskıları, Ankara hükümetini, militarist kliği avuçları içinde oynatmaları anayurdumuzda ve bölgemizde güvenliği, barışı baltalıyor. Yeni yeni çıban başları oluşturuyor. Hem Türkiye'de, hem bölgemizde ulusal bağımsızlık, demokrasi hareketlerini, zorla engelleme oluşumu gösteriyor.

TKP sıkıyönetimin kaldırılmasını istiyor. Sıkıyönetim öncesinde hükümetten halka verdiği sözleri tutmasını istemek, devlet aygıtını faşistlerden arındırmasını öne sürmek, hükümeti yığınların savaşına dayanmakla faşist odakların üzerine gitmeye zorlamak, doğru bir politikaydı. Bugün ise, hükümetten sıkıyönetimi demokratik amaçlar için kullanmasını beklemek, bu yönde umut yaratmak, yığınları oyalamak sıkıyönetimcilik politikasını onaylamak anlamına gelir. Sıkıyönetimin emperyalizmle bağını, içeriğini unutmak olur. Sonuçta bu, sıkıyönetime dayanan güçlerin işçi sınıfı, halkımızın üzerindeki baskıyı yoğunlaştırmasına daha çok olanak sağlar. TKP, sıkıyönetimin demokratik güçlere karşı bütün baskılarına karşı çıkıyor, hem de bunu sürekli olarak sıkıyönetimin kaldırılması savaşımıyla bağlıyor.

TKP bu savaşımı zayıflatan, militarist kliğe, ondan yararlanmaya çalışan hükümete yığınların umut bağlamasını aşılayan her türlü görüşü eleştiriyor. TKP, hükümetin kurulduğu günden bu yana, onun ulusal demokratik güçlerin cephe birliğine düşmanca tutum alan, gericilikle uzlaşma yönelen politikasını halkımıza açıklamış, bu politikanın anti-demokratik konumlara kaymakla sonuçlanacağını belirtmişti.

TKP bugünkü hükümetin sıkıyönetimci, NATO'cu, iç gericilikle uzlaşan politikasını desteklemiyor. buna karşılık, MHP kapansın, Türkeş tutuklansın, kanlı kırımların hesabı sorulsun belgileriyle bütün demokratik güçleri faşizm tehlikesini geriletme hedeflerine yöneltiyor.

Hükümetin izleyegeldiği politika, sıkıyönetime gitmesi, CHP üst yönetimine umut bağlayan yığınların gerçeği daha iyi görmelerine yol açıyor. Bu olanağı değerlendirmek, sıkıyönetim politikasının iç yüzünü, kendi deneylerinden çıkarak yığınlara açıklamak, doğru belgilerle bu yığınları eylem birliğine çekmek büyük önem kazanıyor.

Komünistlerin, sosyalistlerin, sosyal-demokratların, Kürt yurtseverlerinin, tüm ilerici parti, örgüt ve sendikaların, devrimci gençliğin, ordunun ilerici kesimlerinin eylem birliği koşulları gelişiyor. Faşist tırmanışa, sıkıyönetime karşı çıkışlar, eylemler bunu gösteriyor. Böylesi bir eylem birliği ile yığınsal örgütlü savaşımla ilerici güçlerin demokratik konumlarını ortaklaşa savunmak ve geliştirmek, halkın, devrimci kadroların can güvenliğini sağlamak olası ve zorunluktur. TKP, bu amaçlar için yığınlarla birlikte, yığınların önünde savaşıyor.

Devrimci yol

Gelişmeler bir gerçeği gözler önüne seriyor: Türkiye'yi içinde bulunduğu derin bunalımlardan,

(Devamı 14. Sayfa'da)

Bir şeytan dörtgeni ve bir gazete: Tercüman

Ortadoğu'da bir şeytan dörtgeni var: CIA, SAVAK, MOSSAD, MİT dörtgeni. CIA malum: Dünya'nın dört bir yanında emperyalizmin en kanlı, en karanlık saldırılarını, provokasyonlarını planlayan, tezgahlayan bir cinayet ve karşı devrim merkezi. Dörtgenin songünlerde kırılan bir başka köşesi SAVAK. Kanlı Pehlevi saltanatının ölüm, provokasyon, işkence ve cinayet çetesi. MOSSAD ise İsrail halkına, Ortadoğu'da emperyalizmin ileri karakolu olma görevini yüklemeye çalışan - ve bunda bir ölçüde başarılı da olan- İsrail işbirlikçi burjuvazisinin istihbarat örgütü. MİT ise, bizzat İhsan Sabri Çağlayangil'in ağzından söyleyelim: bu üç örgütle sık sık «bilgi alışverişi»ne giren eşgüdümlü çalışan CIA'nın sızmalarına kayıtsız kalmış, hatta dönem dönem bunu teşvik etmiş; bazı mensuplarının kontrgerilla çetesine bulaştığı, hatta bu çeteyi örgütlediği bugünün başbakanı tarafından ilan edilmiş bir istihbarat örgütü.

Bu dörtgenin «dört» köşesi üstüne bugüne değin yeterince yazıldı, çizildi.

Bâbıâli'de çıkan Tercüman gazetesi de Türkiye kamuoyunca yeterince tanınıyor. Başlığının altında «Halka ve Olaylara» tercüman olduğunu ilan eden bu gazetenin «neyin ve nerelerin tercümanı olduğu» belli. Bu gazetenin başlıca görevi belli: Antikomünizm. Üstelik soğuk savaş yıllarının yalana, karalamaya, iftiraya dayanan kaba antikomünizm teknikleri ile günümüzün daha ince, daha «hünerbazca» antikomünizm teknikleri birarada kullanan bir gazete Tercüman.

Zehirli yalan oklarını ağırlıklı olarak Türkiye Komünist Partisi'ne yöneltiyor. Bu alanda arsız bir çamur atma tekniğini pervasızca kullanıyor. Örneğin kendine TKP-ML adını takmış maocu-maceracı çetelerin provokatif eylemlerini «Doğu Almanya'dan yönetilen, Moskova güdümlü TKP'nin yeni bir eylemi...» diye sunmaktan kaçınmıyor. Ünlü Göbbels tekniği yani: «Çamur at. Yalan olduğunu bile bile çamur at. Sonra bunu bir daha, bir daha, bir daha tekrarla. İzi kalacaktır. Sürüler (halk kitlelerin kastediyor Nazi Propaganda Bakanı Göbbels) kandırılmaya hazır çocuklardan farksızdır çünkü. Çekinme iftira et, çamur at...»

Tercüman bu kaba antikomünizm tekniğini, daha inceleri ile tamamlamaktan da geri kalmıyor. Sosyal demokrasinin tüm ilerici yönelimlerini, hatta «ilerici» nitelemesini haketmeyen, ancak ilerici bazı izler taşıyan yönelimlerine amansızca saldırıyor. Demokrasinin gelişmesinin işbirlikçi tekelci burjuvazi'nin kaçınılmaz sonunu biraz daha yaklaştıracağını bir sınıf güdüsü ve sezisi ile ayırdediyor ve saldırıyor.

Önemli olan Tercüman'ın bu azgın antikomünizmi ne adına, kimin hesabına yaptığı. Bu sorunun cevabını almak için perdeyi birazcık aralayıvermek, külleri birazcık eşeleyivermek, Tercüman sütunları arasında birazcık geziniverrmek yeterli.

Öncelikle Tercüman patronunun öz çıkarları (sınıfsal çıkarları) bu kaba ve ince antikomünist saldırı ile uyum içinde. Gazeteci Yazar Uğur Mumcu, Cumhuriyet'teki köşesinde Tercüman Patronu Kemal Ilıcak'ın, Karısı Nazlı Ilıcak'ın, Genel Yayın eski ve yeni Müdürlerinin (Sadettin Çulcu, Güneri Civaoğlu), gezginci muhabiri Akdoğan'ın karşılıklı ilişkilerini; Türkiye'nin, emperyalist tekellere gırtlağına kadar bağımlı tekelci - işbirlikçi sermayesinin nasıl bir parçası olduklarını açıkça sergiledi. Tercüman grubunun sadece bir gazeteden ve basımevinden ibaret olmadığını, Meriç Tekstil'i ile tekstil, Meriç Sütü ile gıda LMT'si ile haberleşme, TEROTO' su ile ulaştırma sektörlerinde dalbudak sarmış bir sermaye grubu olduğunu belgeleriyle ortaya koydu.

FALCILAR, 1979 İÇİN KEHANETTE BULUNDULAR

BREJNEV DÜŞECEK, ŞAH İSE TAHTINI KORUYACAK

LMT kanalı ile Tercüman grubunun bağlandığı bir uluslararası tekel var: ITT. Adı oldukça masum: International Telegraph and Telephon. Ama ITT Amerika'da bile CIA'nın şirketi olarak nam saldı. Özellikle Latin Amerika'da ne kadar kanlı faşist darbe olduysa, hangi militarist klik yurtseverleri toplu kırıma uğrattıysa, nerede karşı devrimci bir ayaklanma başgösterdiyse, nerede faşizm hortlatıldıysa, L. Amerika halkı perdenin ardında iki emperyalist merkezin bulunduğunu biliyor: ITT ve CIA. Birinin yerine ötekini koyabilirsiniz. Biri ötekinin tamamlayıcısıdır çünkü.

Tercüman patronu işte bu ITT ile bağlantılı. Onun yurdumuzdaki uzantılarından, işbirlikçilerinden biri. Ve nasıl Şili'nin yurtsever - marksist Başkanı Salvadore Allende'yi ITT - CIA ortak komplosu devirmek için saldırıya geçtiğinde Şili'de El Mercurio gazetesi karşıdevrimci, antikomünist propagandanın belli başlı yayıncısı olduysa, Türkiye'de de Tercüman bu görevi yüklenmiş durumda. Uzun söze hacet yok. Petrol zammından sonra şoförlerin «kontak kapama» direnişine geçmelerini kışkırtan Tercüman ile Allende'ye karşı Şilili kamyon sahiplerini direnişe kışkırtan El Mercurio gazeteleri gerçek birer kan kardeş, kanlı kardeş değil mi? Aynı ailenin çocukları değil mi? CIA ana ve ITT babanın çocukları yani...

Yazının başında Ortadoğu'daki şeytan dörtgeninden söz edildi.

İran'da kanlı şah saltanatı yıkılınca bu dörtgenin bir köşesi kırıldı. Altından SAVAK'ın kara yüzü ortaya çıktı. Ortadoğu'daki eylemleri, kimlerle, ne planda iş yaptığı kimleri kiraladığı kimlere ne karşılığı kaç para ödediği ayan beyan oldu.

İran'da Şah yönetimi defolup giderken, SAVAK'ın kanlı çemberi çatır çatır kırılırken, İran halkı özgürlüğü adım adım kazanırken Tercüman'ın yayını pek ilginçti doğrusu.

İşte bir kaç seçme:

Tercüman'ın gazetecilik anlayışını sözde simgeleyen bir özdeyişi var: «Haber kutsal, yorum hürdür...» filan gibi bir laf salatası.

Tercüman, İran'da kitleler Şah'a yığınsal olarak başkaldırmaya başladığı günlerde dış politika yazarı Zafer Atay'ı Tahran'a gönderdi. (Ya da Zafer Atay, Tahranca, Tahran'a göreve çağrıldı). Atay, dört gün süren yazı dizisinde hem kutsal(!) habercilikten, hem hür(!) yorumculuktan eğlenceli örnekler verdi:

«... 1947 yılından beri yeraltında çalışan İran Komünist Partisi (TUDEH) boş durmamıştır. Bir üyesinin Şah'a karşı suikast düzenlemesi üzerine kanundışı ilan edilen TUDEH, olağanüstü bir biçimde organize olarak İran'ı felaketin eşiğine sürüklemekte tereddüt etmemiştir...»

Bu utanılası antikomünizmi ve yalanı esaslı bir bilimsel(!) çözümleme izliyor:

«— Ak devrim ile durumları çok düzelen işçi, köylü, memur sınıfı olayların dışında kalmış ve Şah'ın güvendiği kitleler haline gelmiştir...» (6 Eylül 1978)

İyi mi? İşçisiyle, köylüsüyle, memuruyla, İran halkı Şah'ın güvendiği kitleler olmuş. Ne var ki Atay bunları yazarken memur ve işçi kitleleri Tahran sokaklarında kan ve kurşun yağmuru altında özgürlük türküleri söylüyorlar, İran petrol işçileri şalterleri aşağı indiriyorlardı.

Olaylar İran'da özgürlükçü güçlerin, demokrasi güçlerinin yeni kazanımları ile gelişirken Tercüman yazarları çalakalem Şah'a ve rejimine övgüler düzüyor, ayaklanan kitleleri karalamak için mantığın değil, utancın sınırlarını zorluyorlardı. İşte bir başka ünlü kalem, Profesör Fahir Armaoğlu, 3 Ocak günü döktürüyor:

«... İran ordusunun Şah'a bağlılığını kaydetmeden geçemeyiz...»

Aynı günlerde -29 Aralık 1978- Tercüman, İran üstüne umutlarını artık falcılara bağlamıştı. 1. Sayfasında Milanolu falcılara dayanarak fotoğraflarla duyurdu: «1979'da Brejnev düşecek. Şah ise tahtını koruyacak»

Tercüman'ın kanlı Şah yönetimini savunma misyonunda ünlü Ahmet Kabaklı da görev aldı. Kabak tadı veren yazılarından birinde Kabaklı şöyle yazdı (18 Ocak):

«... Şüphesiz ki büyük bir kısmı şuursuz, galeyan halinde, neden öldüğünü, niçin bağırdığını, kime alet olduğunu bilmez sokak kalabalıklarını da oynatan, biri iç, diğeri dış kaynaklı iki parmak vardı: Mollalar ve TUDEH...»

Kabaklı İran halkına böylesine küfrederken, Şah'a da faturasını tahsil edip etmediğini bilemediğimiz şu nameyi yolluyordu:

«... Oysa İran gerçekten kalkınıyordu. Petrolün yaydığı büyük refah, İran'ı yeşertiyor, büyük sanayi, petro kimya tesisleri çok modern silahlı bir ordu, Yeşil Devrim adını verdiği toprak dağıtımı ve toprak reformu, Şah' ın hayal ettiği bir vatan rüyasını ona gördürüyordu.

Belki de tarihinin en zengin olduğu ve refahın tabana yayıldığı bir çağında İran'ı altüst eden bu karışıklıklar herşeye rağmen Yabancı Parmağı'nın ne müthiş belalar açabileceği gerçeği ile bizi uyarmalıdır...»

Bu tabana mı, Tercüman'a mı yayıldığı bilinmeyen «refah»a rağmen «nankör halk»(!) Şah'ı tepetaklak etti ve tüm Tercüman ailesi yasa boğuldu.

Ama ölenle ölünmüyor. Üstelik kapitalizmin kurtlar sofrasında yalamak isteyene sunulacak çanak da pek çok.

Petrol zammının da içinde bulunduğ «paket» açılınca, Tercümancılar, büyük ortakları ITT'nin Şili deneyinden ödünç alınan silahlarla saldırıya geçtiler. Her gün Tercüman sayfalarında şoförlerin kontak kapama kampanyasına ilişkin şişirilmiş haberlere yer verilmeye başlandı. Hele Demirel'in o talihsiz Allende-Bülende tartışmasını yeniden alevlendirdiği günlerde Tercüman yazarlarının kalemlerinden gerçek anlamda kan damlamaya başladı.

Patronun karısı Nazlı hanım 18 Mart günü açıkça kelle istedi:

«... Ecevit bir masa etrafında işçi işveren temsilcilerini toplayarak bir başka oyun sergiliyor: Barış, birlik, beraberlik.

Sizi gidi bu düzenin düzenbazları...»

Patronun karısı böylece ilkin «düzenin düzenbazı»nın kim olduğunu belirliyor. Sonra da ağzından baklayı çıkarıyor:

«... o zaman vakit varken bir kelle de bizden. Düzenin en düzenbazının kellesi düşsün...»

Üç gün sonra patronun karısı gördüğü Şili düşlerini, köşesine yazıyor. «Hayırdır inşaaalah» deyip okuyalım:

«Allende'nin düşüşünü sadece CIA' ya, ITT'ye bağlamak büyük hatadır. Şili cumhurbaşkanı, üç senede ülkeyi iç savaşın eşiğine getirdi. Enflasyon tahammül sınırlarını aştı, yokluk arttı, kuyruklar uzadı.»

Patronun karısı diyeceğini dedi böylece. Türkiye'de de enflasyon tahammül sınırlarını aşmadı mı? Yokluk artmadı mı? Kuyruklar (hele sigara kuyrukları, benzin kuyrukları) uzadıkça uzamadı mı?

Tamam, patronun karısı koşulları tanımladı işte. Sıra bir Pinochet bulmaya kaldı yani.

Türkiye'nin El Mercurio'su, işte böyle tercüman oldu ITT'nin isteklerine.

O halde, düzeltmek gerek başlığın altındaki sözleri:

«Halka ve olaylara tercüman» değil, **«Emperyalizme ve faşizme tercüman».**

Zonguldak maden işçisi, iki şehidini anarken, maocu faşistlerin saldırganlığını bir kez daha gördü

● Maocu bir grup, Mehmet Çavdar ve Satılmış Tepe'yi anma afişleri asan işçilere saldırmayı denedi...

ZONGULDAK, (İSTA) —

11 Mart 1965'te, Zonguldakta haklı istekleri için direnişe çıkan maden işçileri, burjuvazi ve sarı sendika işbirliği sonucu kurşunlanmıştı. Satılmış Tepe ve Mehmet Çavdar, iki yiğit maden işçisi katledilmişti. Zonguldak maden işçileri 14 yıl sonra, 11 - 17 Mart günlerini Satılmış Tepe, Mehmet Çavdar Haftası ilan ederek kutladı.

Burjuvazi, jandarma ve polis yerine bu kez de faşistleri ve maocu bozkurtları işçilerin üzerine sürdü. Satılmış Tepe ve Mehmet Çavdar Haftasıyla ilgili afişleme yapan maden işçilerine maocu bozkurtlar saldırdı. Ancak maocular, işçilerin kararlılığı karşısında çareyi kaçmakta buldu. Maocular üstlendikleri görevi sonuna kadar götürmeye niyetliydiler. Daha sonra polisle birlikte işçi avına çıktılar. «Bu vurdu, bu vurdu» diyerek işçileri tutuklattılar. Ama 150 kadar işçi karakola giderek arkadaşlarının serbest bırakılmasını sağladı.

HAFTANIN SON GÜNÜ GECE DÜZENLENDİ

Haftanın son günü, 17 Mart 1979 Cumartesi, bir sinema salonunda gece düzenlendi. Maden işçilerinden bir grup, Mehmet Çavdar'ın köyüne giderek mezarını ziyaret edip çelenk koydular. Çavdar'ın yaşlı babası, maden işçilerinin bu kararlı tavrı karşısında, kinini ve fidan gibi oğlunun içindeki acısını, gözyaşları içinde, **«Halimi görüyorsunuz, oğlum gitti ama, bizim yanımıza kimse uğramıyor»** diyerek gösterdi.

İşçiler, Çavdar'ın babası ve köyden bir grup işçiyi de alarak, anma gecesinin yapıldığı salona geldiler. Yüzlerce maden işçisi, Çavdar'ın babasını bağırlarına bastı. Onun için açılan bağış kampanyasına, herkes katıldı. On bin liranın üzerinde toplanan bağış, dayanışmanın en sıcak en anlamlı yanı oldu.

Gecede maden işçilerinin yaşamını ve çalışma koşullarını içeren, «Ele vermek yok, dönenin...» adlı oyun büyük bir ilgi ile izlendi. Yığınsal bir şekilde yapılan anma gecesinde, **«Maden ocaklarında can güvenliği, «Ocaklarda altı saatlik iş günü», «İleri demokratik bir düzen»** belgileri, salonu inletti durdu...

Geceye yüzlerce mesaj geldi. CHP'li Anadol ve Pestilci'nin mesajları, işçiler tarafından alkışlandı.

Gecenin yankıları hâlâ sürüyor. Anma haftası, çevre köylerdeki maden işçileri arasında büyük bir ilgi uyandırdı.

ANMA KOMİTESİ PESTİLCİ VE ANADOL İLE GÖRÜŞTÜ

Anma Komitesi ve bir grup işçi Zonguldak CHP milletvekilleri M. Ali Pestilci, Kemal Anadol ile iki saat süren bir görüşme yaptı. Yerel ve genel konulara da değinilen görüşmede CHP milletvekilleri, «Mehmet Çavdar ve Satılmış Tepe 15 yıl evvel işçi sınıfına karşı yönelen eyleme karşı çıktıkları için şehit olan iki değerli hemşehrimizdir. Bunların anasını yaşatmak isteyen maden işçilerini yürekten kutluyor ve ilerici çabalarını sürdürmelerinde başarılar diliyoruz» dediler.

Yığınlarla birlikte yığınların önünde

(Baştarafı 12. Sayfa'da)

halkımızı işsizlik, pahalılık burgacından, emperyalizmin boyunduruğundan kurtaracak olan işçi sınıfının hegemonyasında halkın devrimci erkidir.

TKP, güncel istemler uğrundaki savaşımı, ileri demokratik devrimle ve sosyalizm için savaşımla organik olarak bağlıyor. En küçük bir istem uğrundaki savaşım sırasında komünistler devrimin politik ordusunu örgtülemek yolundan ayrılmıyorlar. Egemen güçlerle yapılan bütün taktik savaşımları sonul savaşıma devrimci bir hazırlık olarak yürütüyorlar.

İşçi sınıfının, halkımızın önünde bu aşamada duran görev, emperyalizme bağımlılığa son vermek, tekellerin egemenliğini yıkmak, toprak ağalığını ortadan kaldırmaktır. İşçi sınıfının, köylülüğün, kent orta katmanlarının, Kürt halkının, ulusal azınlıkların, burjuvazinin, yerli-yabancı tekeller dışında kalan emperyalizmle sürekli, belirleyici bağlar içinde olmayan, ulusal burjuvazi diye adlandırdığımız kesiminin çıkarları bu yöndedir.

Proletarya hegemonyasında, işçi-köylü bağlaşıklığına dayanan halk güçlerinin ulusal demokratik cephesi işbirlikçi, tekelci burjuvazinin erkini yıkacak, anti-emperyalist, anti-monopolist, demokratik devrim gerçekleşecektir. Eski devlet mekanizmasının yerine, ileri demokrasi devleti kurulacaktır.

Devrimin bu aşamasında toplumdaki temel çelişki, emekle kapital arasındaki çelişki çözülmüş olmayacaktır. Partimizin uzak amacı olan sosyalist devrim bütünsel bir süreç olan devrimin ikinci aşamasını oluşturacaktır. Sosyalizmde, proletarya diktatörlüğü ile sömürü, baskı ve ezginin her türüne son verilecektir.

Ulusal demokratik cephe

TKP kurulduğu günden buyana devrim sürecinin her döneminde baş düşmana karşı bütün ulusal güçleri tek bir cephede birleştirmek için savaşmıştır. TKP bugün de bu ilkesel politikayı izliyor. Günümüzün koşullarına bağlı olarak, bütün ulusal demokratik güçlerin cephe birliğini oluşturmak yolunda yürüyor.

Emperyalizme bağımlılık, tekelleşme sürecinin gelişmesi, ekonomik, sosyal, politik bunalımlar yalnız işçi sınıfı ve emekçilerin durumunu kötüleştirmekle kalmadı. Küçük üreticilerin, köylülüğün, yıkımını, köyde ayrışmayı, sınıf savaşlarını hızlandırdı. Burjuvazinin iç ayrışmasını derinleştirdi. Tekel dışı burjuvazinin çıkarlarının zarar görmesine yol açtı. Bütün bunlar, emperyalizmin, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin karşısında işçi sınıfının geniş bağlaşıklıklar kurmasına, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin oluşmasına temel oluyor.

Ulusal demokratik cephenin oluşturulması görevi, onu hazırlayacak olan bir sıra somut eylem birliğinin oluşturulmasının yanısıra, öncelikle işçi sınıfının birliği, işçi-köylü bağlaşıklığı ve Kürt halk yığınlarının bu cepheye kazanılması gibi önemli sorunların çözümü yolunda ardıcıl savaşlar gerektiriyor.

TKP, cepheye katılacak bütün partilerin, güçlerin örgütsel eşitliğini, bağımsızlığını ve savaş arkadaşlığını savunuyor. Ama bu TKP'nin işçi sınıfının hegemonyası ilkesinden, ya da ideolojik savaşımdan vazgeçtiği anlamına gelmez. Burjuva reformizmiyle, sağ ve «sol» oportünist akımlarla, özellikle eylem birliğini engelleyici tutumlarla savaş ulusal demokratik cephe politikasından ayrılmaz.

Sıkıyönetim koşullarında özellikle yığınları eylemsizliğe iten sınıf uzlaşmacılığıyla, reformizmle, sosyal-demokrat ideolojiyle savaşı güçlendirmek zorunluktur. Sıkıyönetime baskıyı yoğunlaştırma olanakları veren her türden goşist serüvenciliği gençlik sıralarından söküp atmak da sağ oportünizme ardıcıl savaşla atbaşı götürülmelidir.

Partiyi güçlendirmek

Memleket çetin günler yaşıyor. İşçi sınıfının önünde yakıcı sorunlar duruyor. Bütün bu sorunların çözümünde belirleyici olan komünist kadrolardır. TKP'nin yığınları savaş alanına çekme yeteneğidir. Komünistlerin partiyi yığınlarla daha sıkı bağlaması, fabrikalarda, işyerlerinde temel örgütleri güçlendirmesi, legal illegal savaşım biçimlerini ustalıkla birleştirmesi, parti disiplinini, konspirasyon ilkelerini titizlikle uygulaması gerekir.

TKP, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine sımsıkı bağlı kalmakla, politik, ideolojik ve örgütsel birliğini daha da pekiştirmekle önündeki görevleri başaracaktır.

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır)

savaş yolu

SAHİBİ: OYA BAYDAR

YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: ALİ İHSAN ÖZGÜR

İbrahim ARIK

● YÖNETİM YERİ: 3. Beyler Eminsoy İşhanı K.3 No:304-Kemeraltı - İZMİR ● BANKA HESAP NO. Y. Kredi Bankası Çemberlitaş Şb. 1736-53 ● ABONE KOŞULLARI: Yıllık 400 TL. 6 Aylık 200 TL. 3 Aylık 100 TL. ● YURT DIŞI ABONE: (YILLIK): F. Almanya 80 DM. Belçika 1360 BF. İngiltere 20 Sterlin, Fransa 180 FF. Hollanda 100 Gulden, ABD 50 Dolar, Kanada 60 Kanada Doları, Avustralya 50 Avustralya Doları, İsveç 180 Kron, İsviçre 92 İF ● İLAN KOŞULLARI: (İç Sayfalar) sütun cm 50 TL. ● İÇ DÜZEN Savaş Yolu Teknik Sekreterliği ● DİZGİ: Doğruluk Mat. Tic. Koll. Şti. ● BASKI : Doğruluk Mat. Tic. Koll. Şti. ● DAĞITIM: Savaş Yolu Dağıtım Servisi ●

Son Baskı Tarihi: 31.3.1979

CHP'liler, hükümeti faşist saldırı ve yöneticilere karşı göreve çağırıyor

(İSTA HABER MERKEZİ)

Yurdun dört bir yanında bulunan muhabirlerimizden gelen haberler faşist saldırıların dur durak tanımadan sürdüğünü gösteriyor. Faşist çeteler bu saldırılarında ilerici, demokrat, sosyalist, komünist ayrımı gözetmezken, devlet aygıtı içinde yuvalanmış MC artıklarından da destek görüyorlar. Saldırılara karşı, çeşitli il ve ilçelerde, demokrasiden yana, antifaşist güçlerin güç ve eylem birliği yükselirken, CHP'nin kimi taban örgütleri ve kimi CHP'li yurttaşlar da protestolarını dile getiriyorlar. Hükümetten, İçişleri Bakanlığından, CHP Genel Merkezi'nden saldırganlara karşı kesin tavır alınmasını, faşist devlet görevlilerinin temizlenmesini istiyorlar.

AYDIN'DA

Kemer Mahallesinde Siirt'li inşaat işçisi Hasan Korkut 6 Mart günü yedi faşistin saldırısına uğradı ve bıçaklandı. Hasan Korkut Devlet Hastanesinde tedavi edilmesine karşın kurtarılamadı. Polisler, hastane önünde toplanan ve Hasan Korkut'un öldürülmesini protesto eden gençleri copladı. Hemen ertesi günü, faşistler gençlerin trene binmesini engellemek istediler ve gar yakınındaki TÖB-DER binasına saldırdılar. Gelen polisler saldırganları değil öğretmenleri yakalamaya kalkıştılar. İçlerinden adının Hasan Hüseyin Açıkgöz olduğu öğrenilen polis tabancasını çekerek öğretmenlere küfretti.

Kentte bulunan ilerici, yurtsever ve devrimci gençler saldırıyı protesto etmek için bir yürüyüş düzenlemek istediler, ancak polis bu gösteriyi de engelledi. TÖB-DER'e ve ilerici, yurtsever, devrimci gençlere karşı yapılan bu saldırılar TÜM-DER, TÜTED, KKDD, TÜS-DER Bölge Temsilciliği ve T. Ziraat - Der Aydın şubesince ortak bir açıklama ile protesto edildi.

TÖB-DER'in yanısıra CHP Merkez ilçe yönetimi de İçişleri Bakanlığına bir telgraf çekerek olaylardan Vali ve Emniyet Müdürü'nün sorumlu olduklarını, bu nedenle görevden alınmalarını istediler.

TURHAL'DA

İSTA muhabirinin bildirdiğine göre, faşist saldırı ile başlayan olaylar Turhal'da devam etmekte. 23 Şubat günü Ticaret lisesi Müdürü ve yardımcılarının odalarının kurşunlanmasını, SGB binasının tahrip edilmesi izledi. Bir gün sonra da TSİP binasının kilidi kırıldı ve içeri giren faşistler tüm eşyaları yaktılar. Saldırılar durmadı. Hemen ertesi günü (4 Mart) CHP okalinin kapısı kırıldı ve tüm evrak ve demirbaşlar biraraya toplanarak yakıldı. Emniyet kuvvetlerinin hiçbir suçlu saptayamaması ve olayları önlemede etkin olamaması, saldırının gençlere yönelmesine yol açtı. 8 Mart günü çıkan bir çatışmada Birol Kuyumcu ve İbrahim Yavuz isimli iki sağcı yaralandı.

Olayı bahane eden faşistler aralarında BÜD Şube Başkanı Murat Alpaslan'ın da bulunduğu bir grup halinde Ticaret Lisesi'ni bastılar. Müdür Yardımcısı Nihat İyigün'ü kafasından yaraladılar. Ticaret Lisesi 13 Mart'a kadar tatile girdi.

13 Mart günü faşist ve gerici bir grubun gençlere saldırısı sonucunda AP İlçe Başkanı'nın yeğeni Şahin Demirkaya öldü. Hilmi Usta adlı bir sağcı da yaralandı. Olayla ilgili 7 kişi gözaltına alındı. Turhal'daki tüm orta öğrenim kurumları 22 Mart gününe kadar kapatıldı. AP'li kimi parlamenterler **«Turhal'da komünistlerin saldırısı sürüyor»** şeklinde gazetelere demeç veriyor. Oysa, Turhal da olayların nasıl başladığı, nası sürdürüldüğü gözler önündedir. Demokrasiden yana olan tüm kişi ve kuruluşlar hükümetin görevini yapmasını istiyor. Binaları yakılan CHP'liler, saldırganların yakalanmasını, faşistlerden hesap sorulmasını bekliyor.

ALAŞEHİR'DE

Alaşehir Lisesi'nde gençlerin faşistlerle çatışması sonucu 27 kişi gözaltına alındı. Polis ve Jandarma ilerici, yurtsever ve devrimci gençler üzerinde tam bir terör estirdi, kent içinde genç avına çıktı. CHP Lokalini basarak içerdeki gençleri gözaltına aldı. Polis ve jandarmanın hukuk ve yasadışı bu davranışı Alaşehir'de tepkiye yolaçtı. CHP İlçe yöneticileri geç de olsa İçişleri Bakanı'na bir telgraf çektiler ve ilçedeki Başkomiser ile Jandarma yüzbaşısının görevden alınmasını istediler.

TRABZON'DA

Şükrü Kelekçi adlı bir Başkomiser 6 polis memuru ile birlikte 17-18 yaşlarında 3 genci zorla polis aracına bindirerek deniz kıyısına götürdü. Gençleri feci şekilde döven polisler, daha sonra da **«hamsi gibi yüzün»** diyere denize sürdüler. Boğazlarına kadar suya sokup beklettiler.

Olay CHP'li bir genç olan Kemal Kadıoğlu'nun kan içinde, üstü başı ıslak evine dönmesi üzerine biranda patlak verdi. Oğlunu kan içinde gören CHP'li baba İrfan Kadıoğlu, Valiyi Emniyet Müdürü'nü ardarda arayarak **«emirlerindeki memurların vahşetini görmeye»** çağırdı. Nöbetçi yargıca giderek hemen dava açtı. Dava sürüyor. Ancak, saldırgan Başkomiser Şükrü Kelekçi ve Pol-Bir'li diğer saldırgan polisler hâlâ görevde duruyor. Trabzonlu'lar İçişleri Bakanı'nın girişimini bekliyor.

Ankara Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu'nda boykot

ANKARA, (İSTA) -

Ankara Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu öğrencileri, gerici yönetmeliğin değiştirilmesi ve bu yönetmeliğe dayanılarak okuldan atılan 67 öğrenciye okuma haklarının geri verilmesi amacıyla 20 Mart'ta bir günlük boykot yaptılar. Sıkıyönetim koşullarında gerçekleştirilen boykota ikibine yakın öğrenci katıldı.

Dersler başladıktan bir süre sonra öğrenciler toplu olarak kantine indiler. Yapılan konuşmalarda yönetmeliğin değiştirilmesi istendi. Öğrenciler forum sırasında, «Yönetmelik kaldırılsın», «Öğrenciler alınsın», «Yaşasın gençliğin antifaşist eylem birliği» şeklinde sloganlar attılar. Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu yatılı öğrencileri de yatakhanelerde forumlar düzenlediler, yemek boykotu yaptılar.

Burdur'da gençlerin eylem birliği faşistleri püskürttü

BURDUR, (İSTA), —

Aksu Eğitim Enstitüsü'nden atılan faşistlerin Burdur Eğitim Enstitüsü'ne kayıt yaptırmak istemeleri tüm antifaşist öğrencilerin sert tepkisi ile karşılaştı. Gençler, faşistlerin okula alınmaması için eyleme geçtiler. 26'sı gözaltına alındı. 16'sı tutuklandı. Ancak, gençlerin direnişi durmadı. Antafişasit gösteriler sürdü.

Aksu'dan gelen faşistler bir grup gence saldırdılar. 4'ü tutuklandı. Burdur Eğitim Enstitüsü'nde gençlerin bu antifaşist birliği ve eylemi sonucu okul yönetimi sürgün gelen faşistleri okula almama kararı aldı.

Eylem birliğinin gücü birkez daha ortaya çıktı. Gençliğin antifaşist savaşımında somut bir kazanımı sergiledi.

Gönen KÖY-DER, Marmara KÖY-DER'e katıldı

GÖNEN, (İSTA) —

Gönen'de bir yıldır yerel çalışmalar yapan Gönen Köylüleri Dayanışma Derneği geçtiğimiz günlerde yapılan kongresinde Marmara KÖY-DER'e katılma kararı aldı.

Gönen Köylüleri Dayanışma Derneği'nin 11 Mart 1979 günü yapılan kongresinde, ulusal boyutlu merkezi bir örgütlenmenin sağlanması ve işçi sınıfı ile bağlaşıklık konusunun önemi vurgulandı.

Diyarbakır'da köylü hâlâ gübre bekliyor...

DİYARBAKIR, (İSTA) -

KÖY-KOOP Diyarbakır Birliği yaptığı açıklamada, 1978 yılı gübre sezonunda küçük üreticinin devre dışı bırakıldığını ve gübre alamadığını belirtiyor. Kentte bulunan bürokratların toprak beyleri ile işbirliği yaptığını, yoksul köylünün kaderi ile başbaşa bırakıldığını bildiriyor. KÖY-KOOP Diyarbakır Birliği'nden yapılan açıklamada, «uyuduğumuz sanılmasın» deniliyor ve demokratik hakların sonuna kadar kulanılacağı vurgulanıyor.

Güneydoğu Anadolu'daki yoksul köylüler, üreticiler ve onların ekonomik, demokratik örgütleri hükümetin verdiği sözleri tutmasını istiyor.

NATO'DAN ÇIKALIM

(Baştarafı 16. Sayfada)

NATO'ya bağlılıkta ayak diremenin kaçınılmaz sonucudur.

NATO'dan çıkalım! NATO'ya, emperyalizme bağımlılık, ülkemizin içine düştüğü derin bunalımların kaynağıdır. NATO'nun dayattığı askersel yükler, Uluslararası Para Fonu'nun dayattığı reçeteler, ülkeyi ekonomik yıkıma sürükledi. Bu NATO'culuk politikası halkımıza pahalıya maloldu. Yaşamı ona ateşten gömlek yaptı. Üsteleyen pahalılık, işsizlik halkımızı bezdiren tüm sıkıntılar bu politikadan kaynaklanıyor.

NATO'dan çıkalım! NATO, CIA, emperyalizmin faşist tırmanışın desteği, dayanağıdır. Faşist cinayet yuvalarının, kontrgerillanın, faşist askersel darbe heveslilerinin arkasında bunlar vardır.

NATO'dan çıkalım! NATO'culuk politikası, ulusal güvenliliğimizi tehlikeye atıyor. Bölgemizde gerginlik kaynağı, halklararası düşmanlığın körükleyicisi NATO'dur. NATO ve Amerikan askersel üsleri, atom yığınakları ülkemizi bu gerilimli bölgede bir barut fıçısına çeviriyor. NATO'ya, emperyalizme bağımlılığın zincirlerini kırmak, halkımızın savaşına, ulusal demokratik güçlerini birliğine bağlıdır. Yurtsever er, assubay ve subayların bu savaştaki yeri halkın yanındadır. Ordudaki halk çocukları halkın başına balyoz olmak değil, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık bayrağını yükseltmekle yükümlüdür. Ordu, NATO komutasından çıkmalıdır. TKP kuruluğu günden beri ulusal bağımsızlık için savaşı, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşımından ayırmamıştır. TKP, anayurdunu seven herkes, sosyalist partileri, sendikaları, demokratik yığın örgütlerini ilerici demokratik güçleri, Kürt demokratlarını, yurtsever CHP'lileri NATO'dan çıkmak, emperyalizme bağımlılık politikasına son vermek için ortak eyleme çağırıyor.

NATO'dan çıkalım!

Emperyalizmle ikili kölelik anlaşmalarını yırtalım!

Amerikan ve NATO üslerini topraklarımızdan söküp atalım!

NATO'YA HAYIR!

İkinci Dünya Savaşı, faşizmin yenilgisi ve dünyanın üçte birinde sosyalizmin kurulmasıyla sonuçlandıktan sonra, Hitler Nazizmine karşı birleşmiş olan anti-Hitler koalisyonun emperyalist üyeleri, Sovyetler Birliği ve yeni kurulan sosyalist ülkelere, yani Nazizme karşı savaşta müttefikleri olanlara karşı düşmanlık politikasına başladılar.

İngiliz Başbakanı Cuhrchill'in 1946'daki ünlü «Fulton konuşması» ile savaş sonrasının «soğuk savaş» dönemi başlamış oldu. 12 Mart 1947'de, ABD Başkanı Truman, «Truman Doktrini» olarak bilinen dış politika programını oluşturdu. Buna göre, ABD, 400 milyon dolarlık bir savaş fonu ayırıyor ve bu fonu «sosyalist ülkeleri ezme» yönünde kullanacağını açıklıyordu.

5 Haziran 1947'de ABD Dışişleri Bakanı Marshall'ın hazırladığı «ekonomik yardım» planı gündeme getirildi. ABD, Avrupa'da, savaştan zarar gören kapitalist ülkelere, bu arada Türkiye ve Yunanistan gibi, emperyalizmin çıkarları açısından -hele o dönemlerde- büyük stratejik önem taşıyan ülkelere «ekonomik kredi» açıyordu. Bu, kapitalist Avrupa ülkelerini ve bazı bağımlı ülkeleri, askersel amaçlar etrafında, emperyalizmin çıkarlarını savunmak üzere birleştirmenin ilk adımıydı.

1948 yılında, İngiltere, Avrupa'da yitirdiği etkinliği yeniden kazanmak amacıyla Belçika'nın başkenti Brüksel'de, bir paktın hazırlanmasına girişti. İlk kez, sürekli bir askersel örgütün kurulması fikrinin işlendiği Brüksel Paktı, Kuzey Atlantik Birliği fikrini işliyordu. Bu fikir ABD tarafından hararetle desteklendi. ABD, 11 Haziran 1948'de Kongre'de onaylanan «Vandenburg Kararı» ile kolları sıvadı. Askersel paktın politik-askersel ilkelerini yaygınlaştırmak için soğuk savaşı, antikomünizm histerisini, her türlü yalan propaganda ile ve kitlelerin beynini yıkayarak yaygınlaştırdı. Bu ortamda ve tüm bu hazırlıkların sonucunda 4 Nisan 1949'da NATO kuruldu. Kurucu ülkeler, ABD, İngiltere, Fransa, Hollanda, Norveç, Belçika, Danimarka, Lüksemburg, İzlanda, İtalya, Portekiz, Kanada idi.

1952 yılında Truman Doktrini ve Marshall Planı yoluyla Türkiye ve Yunanistan da pakta resmen dahil edildi. Nihayet 1955'de, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra silahlardan arındırılan, ordu kurması yasaklanan Federal Almanya da, emperyalist ülkelerin çeşitli manevraları ve antikomünist kampanyanın azgınlaştırılması sonucunda NATO üyesi oldu. Böylece o dönemlerde Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ile sınırlı sosyalist ülkeler tam bir çember içine alınmış oluyor, emperyalizm, «soğuk savaş» dönemindeki «sosyalizmi ezme» amacını gerçekleştirebileceğini sandığı bir saldırı paktını tamamlıyordu.

NATO BİR SALDIRI PAKTIDIR

NATO'yu savunan emperyalist kanatlar, sık sık NATO'nun bir savunma örgütü olduğu ve Varşova Paktı'na karşı kurulduğu yalanını yaymaya çalışırlar. Oysa basit tarihsel gerçekler bile Varşova Paktı'nın NATO'nun kuruluşundan 6 yıl sonra 4 Haziran 1955'de kurulduğunu gösterir. Varşova Paktı emperyalizmin, sosyalizm korkusu içinde yarattığı soğuk savaş ortamında sosyalist ülkeleri ve sosyalizmi «ezmek» amacıyla kurulan NATO'ya karşı sosyalizmin savunulması için kurulmuştur.

Öte yandan, NATO, dünyanın çeşitli bölgelerinde halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşlarına ve sosyalizme karşı kendi güdümünde yeni yeni ittifakların da temelini oluşturmuş, mimarlığını yapmıştır. İşte son günlerde yıkılıp giden CENTO ve SEATO bu türden gerici, emperyalist güdümlü ittifaklardandır.

Emperyalizm SEATO'nun yıkılmasından sonra, Güneydoğu Asya ülkelerinin ekonomik örgütü ASEAN'ı bir askersel blok haline getirmeye çalışmakta, bunun aracılığıyla Güneydoğu Asya halklarının kurtuluş savaşını bastırmayı planlamaktadır. CENTO'nun yerine ise METO (Middle East Treaty Organisation-Ortadoğu Antlaşması Örgütü) gündeme alınmaktadır. Irkçı Afrika ülkeleriyle faşist Latin Amerika ülkelerinin birleştirilmesinin öngörüldüğü SATO girişimleri ise halen yürürlüktedir. Emperyalizm, NATO'yu dayanak yaparak sürekli olarak yeni saldırı paktları oluşturmak için her türlü yola başvurmakta, ülkelere baskı yapmakta, maocu Pekin yönetimini de bu işe alet etmektedir.

TÜRKİYE VE NATO

Türkiye NATO'ya 1952 yılında üye oldu. Bu üyelik Türkiye'ye her bakımdan aşırı yükler getirdi. Emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık savaşı vermiş olan Türkiye halkı, NATO ile, emperyalist blok boyunduruğuna koşuldu.

Türkiye, NATO'ya üye olduktan sonra, ulusal bağımsızlığından yeni ödünler verdi. Bugün Akdeniz'de bulunan 199 NATO üssünün 61'i Türkiye toprakları üzerindedir. Üstelik Türkiye ordusu, bu üsler üzerinde kesin denetim hakkından yoksundur. Ekonomik kalkınmasından ödün vermeye, emperyalizmin saldırı planlarına alet olmaya zorlanan Türkiye, bu üslerde nelerin olup bittiğinden haberdar edilmemektedir. Üstelik pek çoğu nükleer silâh deposu olan bu üsler, ülkemizi atom savaşının ortasına sürükleyecek özelliklere sahiptir.

NATO üyeliği Türkiye halkının belini büken vergilerin, harcamaların kaynağıdır. Bugün Türkiye, silahlanma harcamalarının hükümet harcamaları içinde en büyük payı aldığı ülke durumundadır. Türkiye hükümeti harcamalarının yüzde 25'i NATO için yapılırken, bu oran ABD için bile yüzde 23 ile sınırlı kalmaktadır.

Askersel harcamaların ulusal gelire oranının en yüksek olduğu ülke, yine Türkiye'dir. Bu oran yüzde 6.7'dir. Aynı oran ABD için yüzde 5,7, Federal Almanya için yüzde 3.5, İtalya için yüzde 2.5'dur.

Görüldüğü gibi, emperyalizmin saldırı örgütü olan NATO, Türkiye'ye, Türkiye halkına hiçbir şey sağlamamıştır. Tersine kanla, savaşla elde edilen ulusal bağımsızlığın emperyalizme yeniden teslim edilmesini pekiştirmiştir. Büyük ekonomik kaynakların emperyalizmin bekçiliği için harcanmasıyla, halkın yaşam düzeyinin daha da düşmesine neden olmuştur. Bu bakımdan 4 Nisan'da, Kuzey Atlantik Paktı Örgütü NATO'nun 30. kuruluş yıldönümünde söylenen parlak cümleler, müttefik olmanın erdemleri, boş ve kof sözlerden ibarettir. Ve NATO üyeliği, övünülecek bir şey olmayıp, tersine ulusal bağımsızlık adına utanılacak bir konumdur.

haftanın hatırlattığı...

NATO'DAN ÇIKALIM

ÇAĞRI

Emperyalizmin bloklar zincirinden bir halka daha koptu. İran ve Pakistan hükümetleri CENTO'dan kesinlikle ayrıldıklarını belirttiler. Türkiye hükümetine de artık bu paktın işlevini yitirdiğini açıklamak düştü.

CENTO, emperyalizmin sosyalist ülkelere, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı saldırı, bölge halkları üzerinde egemenlik aracıydı. CENTO, dünya devrim sürecinin ilerlemesiyle, bölge halklarının savaşlarıyla yıkıldı. Böylelikle Ortadoğu'da Amerikan emperyalizminin yeni-sömürgecilik politikası, ülkeleri askersel bloklara bağlama stratejisi ağır bir yumruk yedi. Carter'in kalkıp Ortadoğu'ya gelmesi, İsrail-Mısır ikili anlaşmasını çatıştırması, emperyalizmin bölgemizde konumlarını güçlendirme amacını taşıyor. Amerikan emperyalizmi bölgeye silah, asker yığıyor. Donanmasını, Basra Körfezi'nin ağzına gönderiyor. Akdeniz'de Amerikan komutasında NATO manevraları sürüyor. CIA'nın yeraltı operasyonları ülkemizde, bölgemizde olağanüstü yoğunlaşıyor.

Amerikan hükümeti, İran'da halkın devrimci ayaklanmasıyla sökülen Amerikan üslerini Yunanistan ve Kıbrıs'ın yanı sıra Anadolu topraklarına yerleştirmek istiyor. Amerika'nın çıkarlarını korumak için bölgede gerici güçlerle yeni bir askersel blok kurmayı tasarlıyor. Amerikan emperyalizmi, Türkiye üzerindeki baskılarını artırıyor. Onu da böylesi bir bloğa sürüklemek istiyor. NATO Genel Kurmay Başkanı'nın ülkemize gelişi bu planlara bağlıdır. Bu girişimlere karşı bölge halklarının, halkımızın antiemepryalist savaşımı gelişiyor. CENTO zincirinin kırılması emperyalizminin baş saldırgan örgütü NATO zincirlerini kırma görevini halkımızın savaş gündemine daha yakıcı olarak getiriyor. Bu savaşı yükseltmenin olanakları daha da gelişiyor. Egemen çevrelerin emperyalist bloka bağlanmasının sonucu içine düşülen bunalım derinleşiyor. Bu politikanın gerekçeleri çürüyor. Sovyet tehlikesi masalının iflası, resmi ağızlarca doğrulandı. Böylelikle NATO'culuk politikasının dayandığı temel sav yıkılmış oldu. Şimdi de NATO'culuktan ekonomik yarar sağlama savı çöküyor. Biricik doğru politikanın emperyalizme her türlü bağımlılığı yıkmak, ulusal bağımsızlığı gerçekleştirmek olduğu açıkça ortaya çıkıyor. Hükümet ise hâlâ NATO'ya bağımlılıkta ayak diriyor. Kemerleri sıkma ve sıkıyönetimcilik politikası,

(Devamı 15. Sayfada)

(TKP Merkez Komitesi 15 Mart tarihli çağrısı TKP'nin sesi radyosundan alınmıştır.)